

X. TRIJENALJE HRVATSKOGA KIPARSTVA

Hrvatska akademija
znanosti i umjetnosti
GLIPTOTEKA

Zagreb, Medvedgradska 2

20. listopada - 20. prosinca 2009.

financijska potpora:

Ministarstvo kulture Republike Hrvatske
Gradski ured za obrazovanje, kulturu i šport Grada Zagreba

generalni sponzori:

Centar Kaptol
Croatia osiguranje

mjesto realizacije izložbe:

Gliptoteka HAZU
Park skulpture

termin:

20. listopada – 20. prosinca 2009.

nagrade:

Velika nagrada
Tri jednakovrijedne nagrade
Posebno priznanje

Nagrada A.I.C.A. (hrvatsko povjerenstvo)

Nagrada Mediteranskog kiparskog simpozija Dubrova Labin

Nagrada posjetitelja Centra Kaptol

**X.trijenale hrvatskoga kiparstva
listopad – prosinac 2009.**

Gliptoteka HAZU:

1. Izložba nagrađenih djela I.-IX.trijenala hrvatskog kiparstva
2. Projekcija radova I.-IX.trijenala
3. Izložba radova X.trijenala hrvatskog kiparstva
4. Samostalna izložba dobitnika Velike nagrade IX.trijenala - Daniel Kovač

07

Ariana Kralj
Uvodno slovo

11

**Popis nagrada
I.-IX.trijenala hrvatskoga kiparstva**

12

**Reprodukcije nagrađenih djela
I.-IX.trijenale hrvatskoga kiparstva**

19

**Popis autora/izlagača
I.-IX.trijenale hrvatskoga kiparstva**

23

Vinko Srhoj
Jubilarno a krizno
tekst predsjednika Ocjenjivačkoga suda

27

**Popis izlagača X.trijenala hrvatskoga kiparstva
Reprodukcije izloženih djela**

56

Kataloški podatci

60

Obrazloženje nagrada X.trijenala

63

Nagrada A.I.C.A.

63

Nagrada Mediteranskog kiparskog simpozija Dubrova Labin

64

Lida Roje Depolo
Samostalna izložba Daniel Kovač
dobitnik velike nagrade IX.trijenala

ORGANIZACIJSKI ODBOR

akademik Šime Vulas
predsjednik; predstavnik HAZU

Ariana Kralj
zamjenica predsjednika; upraviteljica Gliptoteke HAZU

akademik Ivan Kožarić
voditelj Gliptoteke HAZU

Lida Roje Depolo
tajnica Trijenala; muzejska savjetnica Gliptoteke HAZU

Vesna Mažuran Subotić
muzejska savjetnica Gliptoteke HAZU

Biserka Rauter Plančić
predstavnica Ministarstva kulture Republike Hrvatske

Laura Topolovšek
predstavnica Gradskog ureda za obrazovanje, kulturu i šport
Grada Zagreba

Bruno Vlatković
Centar Kaptol

Tonči Blagaić
Croatia osiguranje

OCJENJIVAČKI SUD

Daniel Kovač

dr. sci. Leonida Kovač

Nataša Ivančević

Vesna Mažuran Subotić

prof. dr. sci. Vinko Srhoj
predsjednik

ARIANA KRALJ
UVODNO SLOVO

U bogatu i opsežnu repertoaru likovnih izložaba u Hrvatskoj napose se izdvajaju bijenalne i trijenalne izložbe, koje su već prepoznatljivo upisane u izložbeni kalendar i likovnu kroniku. Dakako, među njima je i Trijenale hrvatskoga kiparstva.

Zaslugom Gliptoteke HAZU, prema zamisli likovnih umjetnika, povjesničara umjetnosti na čelu s Anom Adamec i Vladom Bužančićem, Trijenale je ustanovljen 1982. godine. Dakle, bio je to I. trijenale, prvijenac koji su Darko Schneider i Davor Matičević popratili autorskim tekstovima. Tako se te daleke i davne godine rodio Trijenale, koji je uhodanim trogodišnjim ritmom stigao do 10. obljetničkog izdanja. Trijenale je ove godine svečar i jubilarac!

Uokvirujući trogodišnje razdoblje, Trijenale sabire i zbraja kiparske umjetnine nastale u tom zadanom okviru i vremenskom luku. Znači, Trijenale je presjek kroz trogodišnje kiparsko stvaralaštvo. Odabir radova podastire se javnosti i daje na uvid publici. K tome, Trijenale kodira suvremenu situaciju na području kiparstva i aktualizira u međuvremenu nataložena pitanja. On je ulančan u niz koji čine srodne periodične likovne priredbe, primjerice Zagrebački salon, Salon mladih, Trijenale hrvatskoga crteža, Trijenale hrvatske grafike..., što zajedno stvaraju preglednu i razglednu panoramu likovnjaštva u Hrvatskoj. Time se potvrđuje velik kreativni potencijal hrvatskih likovnih umjetnika, raznolikost likovnih poetika u zemlji duboko tradirane likovne kulture. Trijenale je nastao u vrijeme kada nisu bile uobičajene toliko učestale i brojne izložbe, niti su tiskani reprezentativni katalozi. Stoga su se te velike manifestacije iščekivale kao značajni prijelomni događaji. Bili su to susreti s mnogobrojnim djelima koje publika inače nije imala prilike vidjeti u drugim prostorima, a ni izložena djela nisu bila kataloški dokumentirana. Na tim izložbama zajedno su izlagali umjetnici potvrđenih stvaralačkih opusa i posve mladi autori koji su tek započinjali svoje umjetničke karijere, što zorno posvjedočuje i zrcali I. trijenale, podnaslovljen nazivom Konfrontacije. Prezentirana su djela 122 autora, među kojima su najstariji bili A. Augustinčić, F. Kršinić, Lj. Ivančić, R. Goldoni, K. Kantoci, V. Bakić, L. Bezeredi, B. Ružić, I. Sabolić, V. Michieli ali i tada vrlo mladi autori, dolazeća generacija, P. Barišić, P. Bogdanić, S. Drinković, A. Rašić, E. Schubert, G. Žuvela, K. Kovačić, K. Hraste i ostali.

Te izložbe bile su i senzacija i povod za vođenje stručnih razgovora i polemika. U tekstovima predgovora ocjenjivačkoga suda prvih četiriju Trijenala naglašen je odnos prema tradiciji

hrvatskoga kiparstva i kiparskim velikanima, osobito Ivanu Meštroviću i Antunu Augustinčiću, a Ivana Kožarića navodi se već u tekstu 1982. kao doajena suvremenoga kiparstva u Hrvatskoj.

Potencirano navođenje imena dominantnih hrvatskih kipara iz današnje se perspektive iščitava kao potreba za snažnim osloncem za tumačenja i iskorak u nove likovne poetike. Nekadašnja nemogućnost nesputanoga cirkuliranja vizualnih informacija o likovnim događanjima na svjetskoj likovnoj sceni nije umanjila istraživanje naših umjetnika; informacije o likovnim događanjima nadopunjavali su tekstovi ili citirani separati relevantnih svjetskih teoretičara. Svakidašnjica realnoga života bila je paralelni svijet, mogućnost za inspirativno, ali ne i za predmetno inkorporiranje u likovni iskaz.

Posljednja Trijenala korjenito su promijenila klasično poimanje skulpture – umjetnici su se počeli osamostaljavati od ukorijenjene tradicije, a mladi autori koncentrirati isključivo na pulsirajuću suvremenost, na realitet vremena u totalu; to je postalo parcijalni dio likovnoga izričaja.

Likovni stvaraoci većinom uznastoje biti prezentirani kao isključivi predstavnici kako svojega vremena, tako i svojega participiranja u suvremenome, sadašnjem svijetu, bez ikakve izolacije od bilo koje problematike povezane s promjenama životnoga okružja. Umjetnik se ne usredotočuje samo na likovne komponente koje bi ga karakterizirale kao eksperiment, nego ujedno i aludira na sociološke komponente svakodnevice i to postaje tekstura djela. U djelima je upisana očita poruka, stav o konzumerizmu, senzacionalizmu kao negativnom fenomenu vremena. Istodobno autor svojim djelom želi kao u kapsulama sačuvati duhovnost, kreativnost, ironičnost, moralnost. Svojevrsni je to omen vizualnih senzacija svakodnevne potrošnje. Dnevne vizualne reklamne senzacije postaju zaglušujući postamenti potrošnosti; oni se pretvaraju u prave barikade za slobodno kretanje i prostranstvo ljudskoga duha. Umjetnici osjećaju tu kanaliziranost vizualnoga doživljaja u određene koridore, gdje umjetnička kreativnost samo služi da na njemu bude apliciran pojedini produkt tržišta. Stoga je ponovno važnost velikih likovnih manifestacija toliko aktualna, jer uspijeva sačuvati autonomnost umjetničkoga djela i tako upozoriti na slobodu stvaralačkog čina samoga za sebe.

Važno je da su tijekom proteklih dvaju desetljeća osnovane i likovne akademije u Splitu, Osijeku i Rijeci, ali nažalost

obrazovanje u okviru likovne kulture i povijesti umjetnosti u osmogodišnjim i srednjim školama svedeno je na minimum školskih sati. Bez te kvalitetne podloge većina studenata stiže na studij bez izoštrenih kriterija i rafiniranog interesa za likovnu problematiku. Izgubilo se povezivanje kulturne baštine sa suvremenim, te dragocjene primopredaje iskustva i tolerancije raznolikosti, što vodi simplifikaciji likovne problematike. Nužna je spoznaja komparativnog materijala i naslijeđa već u ranijoj fazi školovanja, jer u suprotnom teže će uslijediti pozitivni odskok kriterija kako kod stvaratelja, tako i kod konzumenta umjetničkih djela. Nedostatak edukacije u osnovnim i srednjim školama ne može se nadoknaditi na likovnim akademijama, jer akademije trebaju razvijati a ne tek inicirati unutarnji poticaj i izazov građe. Bez sukcesivnog i kontinuiranog stjecanja znanja u ranijoj dobi često se gubi meditativni i kontemplativni pristup koji bi upravo trebao biti zakorijenjen u školskoj edukaciji. Rano upoznavanje mladih s likovnim stvaralaštvom i povijest umjetnosti također su presudni za potencijalne posjetitelje izložaba i muzeja; bez kvalitetne edukacije neće biti prepoznate prave vrijednosti, a time će i stvaralaštvo biti sputano.

Svaki Trijenale koncipiran je prema istoj strukturi: organizacijski odbor imenuje ocjenjivački sud, koji je u svojim odlukama autonoman; samo u slučaju nesuglasja između članova ocjenjivačkoga suda može intervenirati organizacijski odbor. Tijekom deset Trijenala bile su dodijeljene nagrade i stoga smo se i odlučili prezentirati zasebnu izložbu tzv. Velike nagrade proteklih Trijenala kojima se prezentiraju antologijska djela hrvatskoga kiparstva proteklih triju desetljeća. Nagrade su potvrdile koliko je izložba kiparstva bila važna, kao i kvaliteta ocjenjivačkog suda, jer su bili nagrađivani autori čija su djelovanja u našoj sredini nezaobilazna pri interpretaciji hrvatskoga kiparstva. Njihova djela upućuju na važnost kontinuiranog otkupa nagrađenih umjetnina. Gotovo sva djela nalaze se u muzejskim fondusima, relevantnim privatnim vlasništvima i kolekcijama.

Sada su to renomirani autori, ali u doba kada su nagrađivani Velikom nagradom, ili trima jednakovrijednim nagradama Trijenala, bili su to mladi ili mlađi umjetnici. Nije samo potvrđena vrijednost pojedinih djela, već su se i njihovi autori u međuvremenu isprofilirali u vodeće umjetnike.

U okviru pojedinih prethodnih Trijenala, uz samostalnu izložbu nagrađenog autora priređivane su i popratne tematske izložbe autorske koncepcije. Posebno je za izdvojiti izložbe s nazivom

Portreti umjetnika koje su bile sužene, ali u pravom trenutku realizirane retrospektive značajnih kipara (Vojin Bakić, III. trijenale 1988., Branko Vlahović IV. trijenale 1994. i Aleksandar Srnec, VI. trijenale 1997). VIII. i IX. trijenale hrvatskoga kiparstva obogaćeni su trima novim kategorijama nagrada: Nagrada A.I.C.A-e hrvatskoga povjerenstva (Međunarodne udruge likovnih kritičara UNESCO-a), Nagrada publike Centra Kaptol i Nagrada Međunarodnoga mediteranskoga kiparskoga simpozija Labin Dubrova. Te nagrade, pridružene već postojećima, znače velik pomak.

Polazišta za nagrađivanje su različita, nagrada publike približila se meritornom stavu struke, a to je najbolji pokazatelj da učestalost izložaba, prezentnost likovnih osvrta u medijima utječe na pozitivni odjek u prepoznavanju vrijednosti. Nagrada Međunarodnoga mediteranskoga kiparskoga simpozija Labin Dubrova poziv je umjetniku koji izlaže na Trijenalu da realizira svoje buduće djelo u sklopu velikoga Parka skulpture Dubrova u Labinu.

Svaki Trijenale nosi svoje specifičnosti i u njemu su akumulirane silnice sredine, kakvoće umjetničkoga potencijala, balansa članova ocjenjivačkoga suda. Sve one čine snagu Trijenala, koja ostaje i za sljedeći kao poticaj za boljim Trijenalom ili kao izazov visoko postignute razine. Svojim ritmom Trijenale je nezaobilazna stepenica u hodu prema dalje, možda i prema dolje, a može biti i postaja na putu koji neizbrisivo ostavlja trag u hrvatskomu kulturnom identitetu. Svaki idući Trijenale tek će dati punu spoznaju i mjeru prethodnoga.

NAGRADE

I. - IX. TRIJENALE HRVATSKOGA KIPARSTVA
1985. – 2006.

1985.

**II. trijenale hrvatskoga kiparstva,
jednakovrijedne nagrade**

Ivan Lesiak

Javni klozet, 1977./83., željezo,
43 x 200 x 2 cm

Krleža, 1984., željezo, 24 x 65 x 1,5 cm

Mačka, 1984., željezo, 38 x 82 x 2 cm

Ante Rašić

Stari grad, 1985., kamen i željezo,
310 x 265 x 110 cm (vl. autora)

Na vrhu, 1984., papir i platno,
270 x 15 cm (vl. autora)

Buđenje, 1984., lim, žica,

280 x 195 cm (vl. Moderne galerije,
Zagreb)

Marija Ujević Galetović

Portret Nives Kavurić-Kurtović, 1984.,
bronca, 50 x 40 x 27 cm

(vl. N. Kavurić-Kurtović)

Portret Goranke Vrus-Murtić, 1983.,
porculan, 53 x 45 x 19 cm (vl. G. Vrus-
Murtić)

1988.

**III. trijenale hrvatskoga kiparstva,
velika nagrada**

Branko Ružić

Vrata, 1988., drvo, 113 x 8 x 200 cm

Granada I, 1988., obojeno drvo,

127 x 83 x 64 cm

Mati, 1988., obojeno drvo, 46 x 29 x 37 cm
(vl. obitelj Ružić)

1991.

**IV. trijenale hrvatskoga kiparstva,
velika nagrada**

Ivan Kožarić

Soba, 1986./91., kombinirana tehnika,
630 x 290 x 470 cm

(vl. MSU, Zagreb)

1994.

**V. trijenale hrvatskoga kiparstva,
velika nagrada**

Petar Barišić

Povoljan vjetar, 1993., obojeno drvo,
205 x 253 x 62 cm (vl. autora)

2000.

**VII. trijenale hrvatskoga kiparstva,
velika nagrada**

Ines Krasić

e-male/e-fe-male, 2000., kombinirana
tehnika

(vl. MSU, Zagreb)

2003.

**VIII. trijenale hrvatskoga kiparstva,
velika nagrada**

Viktor Popović

Bez naziva, 2003., olovni lim,

43 x 10 x 34 cm; 38 x 5 x 10 cm

(vl. Galerija umjetnina Split, Split)

2006.

**IX. trijenale hrvatskoga kiparstva,
velika nagrada**

Daniel Kovač

2006 Hometown boys, 2006.,

kombinirana tehnika,

255 x 310 x 75 cm (vl. Zbirka suvremene

umjetnosti Filip Trade, Zagreb)

Ivan Lesiak
Javni klozet,
1977./83., željezo,
43 x 200 x 2 cm

Ivan Lesiak
Mačka, 1984.,
željezo,
38 x 82 x 2 cm

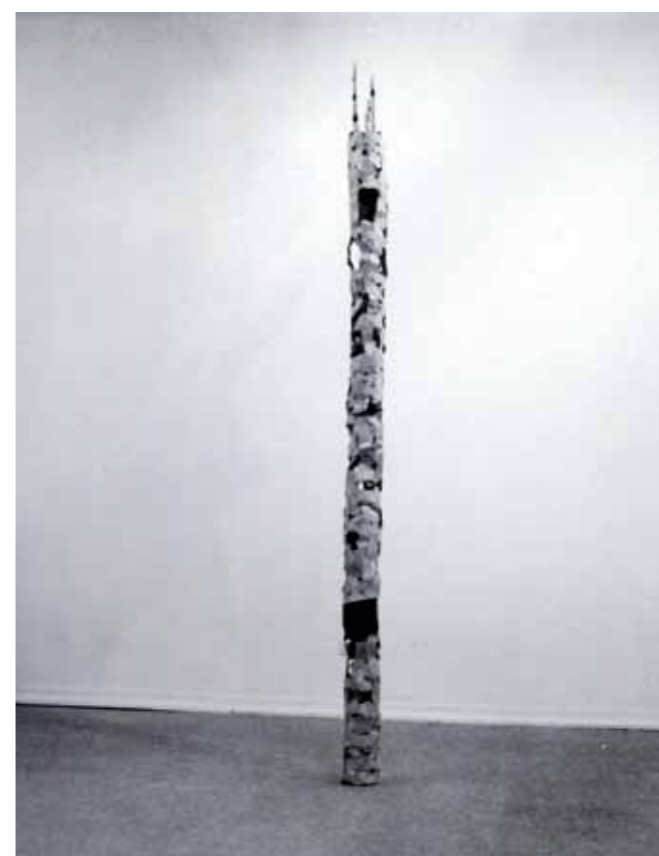
Ivan Lesiak
Krlježa, 1984.,
željezo,
24 x 65 x 1,5 cm

Gore:
Ante Rašić
Stari grad, 1985.,
kamen i željezo,
310 x 265 x 110 cm

Dolje lijevo:
Ante Rašić
Na vrhu, 1984.,
papir i platno,
270 x 15 cm

Dolje desno:
Ante Rašić
Buđenje, 1984.,
lim, žica,
280 x 195 cm

**Marija Ujević
Galetović**
Portret Nives
Kavurić-Kurtović,
1984., bronca,
50 x 40 x 27 cm

**Marija Ujević
Galetović**
Portret Goranke
Vrus-Murtić,
1983., porculan,
43 x 42 x 19cm

Branko Ružić
Granada I., 1988.,
obojeno drvo,
127 x 83 x 64 cm

Branko Ružić
Mati, 1988.,
obojeno drvo,
46 x 29 x 37 cm

Branko Ružić
Vrata, 1988.,
drvo,
113 x 8 x 200 cm

Petar Barišić
Povoljan vjetar,
1993.,
obojeno drvo,
205 x 253 x 62 cm

Ivan Kožarić
Soba, 1986./91.,
kombinirana
tehnika,
630 x 290 x 470 cm

Ines Krsić
e-male/
e-fe-male, 2000.,
kombinirana
tehnika
260 x 260 x 200 cm

Viktor Popović
Bez naziva, 2003.,
olovni lim,
43 x 10 x 34 cm;
38 x 5 x 10 cm

Daniel Kovač
2006 Hometown
boys, 2006.,
kombinirana
tehnika,
255 x 310 x 75 cm

I. - IX. TRIJENALE HRVATSKOGA KIPARSTVA POPIS AUTORA/IZLAGAČA

1982. - I. trijenale hrvatskoga kiparstva

bez nagrade

autori/izlagači:

Antun Augustinčić, Borka Avramova, Antun Babić, Belizar Bahorić, Vojin Bakić, Petar Barišić, Lujo Bezeredi, Peruško Bogdanić, Emil Bohutinac, Nikola Bolčević, Hrvoje Bošnjak, Kruno Bošnjak, Zlatko Bourek, Josip Cmrok, Darivoj Čada, Mate Čvrljak, Zlatko Čular, Vera Dajht Kralj, Ante Despot, Josip Diminić, Roko Domić, Slavomir Drinković, Dušan Džamonja, Joško Eterović, Vinko Fabris, Lovro Findrik, Vera Fischer, Vinko Fišter, Marijan Gajšak, Mladen Galić, Vladimir Gašparić, Raul Goldoni, Tomislav Gotovac, Stjepan Gračan, Neda Grdinić, Mile Grgas, Josip Grgević, Đurđa Gudlin Zanoški, Kiril Halačev, Rene Hollos, Kažimir Hraste, Tomislav Hruškovec, Neda Ivančević, Ljubo Ivančić, Ante Jakić, Stanko Jančić, Želimir Janeš, Ivo Jašić, Ksenija Kantoci, Ljubomir Karina, Milica Karlavaris, Marijan Kelčec, Šimo Klaić, Josip Konta, Josip Kopriva, Dora Kovačević, Kuzma Kovačić, Ivan Kožarić, Nikola Koydl, Tihomir Krsmanović, Frano Kršinić, Ante Kuduz, Milena Lah, Stipe Ledić, Ivan Lesiak, Viktor Libl, Vasko Lipovac, Zvonimir Lončarić, Stevan Luketić, Josip Marinović, Rudolf Matutinović, Đani Mazarović, Valerije Michieli, Andre Mohorovičić, Izvor Oreb, Nada Orel, Ante Orlić, Tomislav Ostoja, Julije Papić, Pavao Perić, Ratko Petrić, Josip Poljan, Vesna Popržan, Zlatko Potočki, Vlado Radas, Dalibor Radauš, Vanja Radauš, Zvonimir Radoš, Ante Rašić, Alija Rešić, Vjekoslav Rukljač, Branko Ružić, Ivan Sabolić, Zvonimir Santrač, Edita Schubert, Stipe Sikirica, Damir Sokić, Ljubomir Stahov, Ante Starčević, Josip Stošić, Anja Ševčik, Ljerka Šibenik, Zlatko Šimunović, Gorislav Štambuk, Mihael Štebih, Bojana Švertasek, Žarko Tomazetić, Marija Ujević, Branka Uzur, Branko Vlahović, Jozo Vrdoljak, Zlatan Vrkljan, Miro Vuco, Svan Vujičić, Stanko Vukadin, Šime Vulas, Josip Zeman, Zlatko Zlatić, Željko Zima, Jure Žaja, Gorki Žuvela, Remzija Gjumišić

1985. - II. trijenale hrvatskoga kiparstva

jednakovrijedne nagrade:

Ivan Lesiak
Ante Rašić
Marija Ujević Galetović

autori/izlagači:

Aida Alikadić, Mato Andrić, Kosta Angeli Radovani, Borka Avramova, Antun Babić, Petar Barišić, Emil Bobanović Čolić, Peruško Bogdanić, Emil Bohutinski, Kruno Bošnjak, Zlatko Bourek, Zlatko Čular, Mato Čvrljak, Vera Dajht Kralj, Josip Diminić, Vladimir Dodig, Slavomir Drinković, Dušan Džamonja, Izet Đuzel,

Joško Eterović, Vinko Fabris, Vera Fischer, Vladimir Gapa Gašparić, Marijan Glavnik, Raul Goldoni, Stjepan Gračan, Zdenko Grgeljac, Đurđica Gudlin Zanoški, Marko Gugić, Kažimir Hraste, Tomislav Hruškovec, Ljubo Ivančić, Ante Sony Jakić, Stanko Jančić, Želimir Janeš, Zvonimir Kamenar, Ljubomir Karina, Dora Kovačević, Kuzma Kovačić, Ivan Kožarić, Mila Kumbatović, Andrija Kusanić, Milena Lah, Branko Lepen, Ivan Lesiak, Viktor Libl, Vasko Lipovac, Stevan Luketić, Nikola Matijević, Đani Mazarović, Edith Merle, Aleksandar Midžor, Matko Mijić, Bane Milenković, Marcela Munger, Nada Orel, Ante Orlić, Tomislav Ostoja, Dario Pavljašević, Nikola Pečko, Ratko Petrić, Josip Poljan, Vesna Popržan, Jurica Puhalović, Dalibor Radauš, Vojo Radoičić, Ante Rašić, Vjenceslav Richter, Branko Ružić, Hanibal Salvaro, Damir Sokić, Ljubomir Stahov, Ante Starčević, Zlatko Šimunović, Flaviano Škopac, Bojana Švertasek, Marija Ujević Galetović, Branka Uzur, Miro Vuco, Svan Vujičić, Goran Vukušić, Robert Zdarilek, Josip Zeman, Zlatko Zlatić

1988. - III. trijenale hrvatskoga kiparstva

velika nagrada:

Branko Ružić

jednakovrijedne nagrade:

Petar Barišić, Kuzma Kovačić, Vasko Lipovac, Stevan Luketić, Mladen Mikulin

autori/izlagači:

Aida Alikadić, Kosta Angeli Radovani, Mato Andrić, Antun Babić, Belizar Bahorić, Petar Barišić, Peruško Bogdanić, Kruno Bošnjak, Ivan Briski, Zlatko Čular, Josip Diminić, Vladimir Dodig, Slavomir Drinković, Joško Eterović, Vinko Fišter, Vladimir Gašparić-Gapa, Stjepan Gračan, Kažimir Hraste, Tomislav Hruškovec, Ljubo Ivančić, Ante Jakšić, Svjetlan Junaković, Zvonimir Kamenar-Funčić, Ljubomir Karina, Anita Kontrec, Dora Kovačević, Kuzma Kovačić, Nikola Koydl, Mila Kumbatović, Milena Lah, Ivan Lesiak, Branko Lepen, Vasko Lipovac, Zvonimir Lončarić, Stevan Luketić, Nikola Matijević, Đani Mazarović, Edit Merle, Mladen Mikulin, Bane Milenković, Nada Orel, Ratko Petrić, Josip Poljan, Jurica Puhalović, Vlado Radas, Vojo Radoičić, Ante Rašić, Branko Ružić, Hanibal Salvaro, Edita Schubert, Miljenko Sekulić, Stjepan Skoko, Ljubomir Stahov, Ante Starčević, Zlatko Šimunović, Goran Štimac, Bojana Švertasek, Žarko Tomazetić, Marija Ujević, Manuela Vladić, Mirjana Vodopija, Miro Vuco, Svan Vujičić, Šime Vulas, Zlatko Zlatić

1991. – IV.trijenale hrvatskoga kiparstva

velika nagrada:

Ivan Kožarić

jednakovrijedne nagrade:

Peruško Bogdanić, Josip Diminić, Vladimir Gašparić

otkupne nagrade: Goran Štimac, Slavomir Drinković

autori/izlagači:

Aida Alikadić, Kosta Angeli Radovani, Renata Azinović, Antun Babić, Robert Baće, Belizar Bahorić, Antonija Balić, Petar Barišić, Andrea Bassi Zdarilek, Marijana Birtić, Peruško Bogdanić, Jasna Bogdanović, Emil Bohutinski, Ivan Briski, Goran Budija, Darwin Butković, Zlatko Čular, Nenad Dančuo, Josip Diminić, Slavomir Drinković, Mladenka Đurić, Tomislav Findrik, Vinko Fišter, Marko Foretić, Aleksandar Garbin, Vladimir Gašparić-Gapa, Rea Gogolja, Stjepan Gračan, Marko Gugić, Kažimir Hraste, Tomislav Hruškovec, Ana Hutinec, Ljubo Ivančić, Stanko Jančić, Đorđe Jandrić, Ivana Jelačić, Višnja Jelačić, Svjetlan Junaković, Anto Jurkić, Zvonimir Kamenar, Ljubomir Karina, Vesna Katić, Željko Kipke, Anita Kontrec, Daniel Kovač, Dora Kovačević, Kuzma Kovačić, Ivan Kožarić, Nikola Kodyl, Mila Kumbatović, Dragan Kwiatkowski, Jure Labaš, Milena Lah, Branko Lepen, Ela Lesiak, Ivan Lesiak, Vasko Lipovac, Zvonimir Lončarić, Stevan Luketić, Siniša Majkus, Marin Marinić, Radovan Matijek, Edit Merle, Mladen Mikulin, Bane Milenković, Matko Mijić, Nada Novosel, Nada Orel, Tomislav Ostoja, Ljubo Perčinlić, Nevenka Perić-Klarić, Šime Perić, Ratko Petrić, Pavica Pirc-Petrinjak, Zdenka Pozaić, Vojo Radoičić, Andrej Rehak, Diana Rošin, Antonio Rubbi, Branko Ružić, Hanibal Salvaro Hani, Đurđica Skelin, Ljubomir Stahov, Dalibor Stošić, Ivan Suhina, Lidija Šeler, Goran Štimac, Jasna Šukalo, Bojana Švertasek, Žarko Tomazetić, Dražen Trogrlić, Marija Ujević Galetović, Branko Vlahović, Mirjana Vodopija, Tomislav Vončina, Svan Vujičić, Nada Vuković-Bombek, Šime Vulas, Goran Vukušić, Robert Zdarilek, Vlasta Žanić

1994. – V.trijenale hrvatskoga kiparstva

velika nagrada:

Petar Barišić

jednakovrijedne nagrade:

Antun Babić, Josip Diminić, Daniel Kovač

autori/izlagači:

Mato Andrić, Antun Babić, Belizar Bahorić, Antonija Balić, Zvonimir Balog, Petar Barišić, Marina Bauer, Jasminka Begić, Željko Belić, Zoran Beroš, Neven Bilić, Mile Blažević, Peruško Bogdanić, Ante Brčić, Ivan Briski, Goran Budija, Drago Bušić, Zlatko Čular, Mate Čvrljak, Josip Diminić, Mladenka Đurić, Vinko Fabris, Vinko Fišter, Marko Foretić, Mate Franin, Danko Friščić, Aleksandar Garbin, Vladimir Gašparić, Stjepan Gračan, Kažimir Hraste, Tomislav Hruškovec, Želimir Janeš, Stjepan Jerković,

Zvonimir Kamenar, Ljubo de Karina, Vitold Košir, Daniel Kovač, Kuzma Kovačić, Denis Krašković, Vesna Katić Skračić, Milena Lah, Ivan Lesiak, Vasko Lipovac, Stevan Luketić, Siniša Majkus, Goran Marasović, Krešimir Marinković, Božica Matasić, Edit Merle, Matko Mijić, Zvezdana Milat, Mladen Mikulin, Bane Milenković, Nada Novosel, Andrea Pavetić, Ljubomir Perčinlić, Đurđica Skelin, Šime Perić, Ratko Petrić, Valerija Polanec, Zlatko Potočki, Nika Radić, Branko Ružić, Hanibal Salvaro, Stipe Sikirica, Ante Strinić, Ante Starčević, Lidija Šelar, Goran Štimac, Dražen Trogrlić, Krešimir Trumbetaš, Mirjana Vodopija, Tomislav Vončina, Renata Vranyczany-Azinović, Anton Vrlić, Robert Zdarilek, Goran Vukušić, Željko Zima, Zlatko Zlatic, Vlasta Žanić, Miroslav Župančić

1997. – VI.trijenale hrvatskoga kiparstva

jednakovrijedne nagrade:

Kažimir Hraste, Siniša Majkus, Silvo Šarić

autori/izlagači:

Antun Babić, Željko Badurina, Antonija Balić, Jasminka Begić-Lulić, Željko Belić, Tanja Bezjak, Neven Bilić, Iva Matija Bitanga, Mile Blažević, Peruško Bogdanić, Jasna Bogdanović, Ivan Briski, Marina Bunić, Darwin Butković, Zlatko Čular, Mate Čvrljak, Nenad Dančuo, Borna Demel, Josip Diminić, Ljubica Dragojević-Buble, Mladenka Đurić, Grgo Fistonić, Vera Fischer, Vinko Fišter, Marko Foretić, Ivana Franke, Danko Friščić, Aleksandar Garbin, Vladimir Gašparić-Gapa, Evgenij Glinski, Stjepan Gračan, Dragutin Grgas, Tina Gverović, Ana Horvat, Kažimir Hraste, Duje Jurić, Ana Kadoić, Zvonimir Kamenar, Ljubo de Karina, Zoran Kakša, Gordana Koščec, Vitold Košir, Anica Kovač, Daniel Kovač, Marela Kovačević, Ivan Kožarić, Kristijan Kožul, Denis Krašković, Aldo Krizman, Mila Kumbatović, Milena Lah, Branko Lepen, Ivan Lesiak, Vasko Lipovac, Stevan Luketić, Velibor Mačukatin ml., Siniša Majkus, Ivica Malčić, Ida Matić, Nikola Matijević, Đani Mazarović, Matko Mijić, Mladen Mikulin, Bane Milenković, Zdravko Milić, Jadranka Mlinar, Alen Novoselec, Mirko Ostoja, Ivana Pegan, Ljubo Perčinlić, Ratko Petrić, Blanka Petrincec, Nika Radić, Vojo Radojčić, Igor Rončević, Branko Ružić, Miroslav Sabolić, Ljiljana Smodlaka, Melita Sorola Staničić, Ljubomir Stahov, Ante Starčević, Marina Stoponja, Marijan Sušac, Silvo Šarić, Milivoj Šegan, Lidija Šeler, Ivan Šeremet, Robert Šimrak, Goran Štimac, Bojana Švertasek, Sanja Švrljuga, Dražen Trogrlić, Krešimir Trumbetaš, Ivan Tuđa, Petar Ujević, Mirjana Vodopija, Tomislav Vončina, Anton Vrlić, Miro Vuco, Zlatko Zlatic, Ratko Žaja, Vlasta Žanić, Loren Živković Kuljiš

2000. – VII.trijenale hrvatskoga kiparstva

velika nagrada:

Ines Krasić

jednakovrijedne nagrade:

Đorđe Jandrić, Branko Lepen, Loren Živković Kuljiš

autori/izlagači:

Ana, Antun Babić, Antonija Balić, Petar Barišić, Vesna Bašljan, Marina Bauer, Neven Bilić, Ivona Biočić, Marijana Birtić, Iva Matija Bitanga, Peruško Bogdanić, Jasna Bogdanović, Đanina Božić, Darwin Butković, Zlatko Čular, Mate Čvrljak, Nenad Dančuo, Petar Dolić, Romina Dušić, Joško Eterović, Ivan Fijolić, Grgo Fistonić, Vinko Fišter, Ivana Franke, Vladimir Frelih, Evgenij Glinski, Stjepan Gračan, Petra Grozaj, Marko Gugić, Ana Horvat, Đorđe Jandrić, Anto Jurkić, Ljubo de Karina, Alem Korkut, Tatjana Kostanjević, Vitold Košir, Ana Kovač, Dora Kovačević, Kuzma Kovačić, Ivan Kožarić, Željko Kranjčević Winter, Ines Krasić, Denis Krašković, Aldo Krizman, Tomislav Kršnjavi, Mila Kumbatović, Milena Lah, Željko Lapuh, Igor Lenard, Branko Lepen, Hana Lukas, Siniša Majkus, Marin Marinić, Nikola Matijević, Davor Mezak, Matko Mijić, Nedeljko Mikac, Bane Milenković, Jadranka Mlinar, Alieta Monas Plejić, Mejra Mujičić, Ivana Pegan, Ratko Petrić, Blanka Petrincec, Anja Planinčić, Zvonimir Pliskovac, Lina Plovanić, Irena Podvorac, Vjekoslav Vojo Radoičić, Igor Rončević, Miroslav Sabolić, Hanibal Salvaro, Dubravko Sertić, Ljubomir Stahov, Damir Stojnić, Marina Stoponja, Dalibor Stošić, Anita Sulimanović, Marijan Sušec, Silvo Šarić, Robert Šimrak, Goran Štimac, Bojana Švertasek, Žarko Tomazetić, Marina Tujina Badurina, Petar Ujević, Mirjana Vodopija, Miro Vuco, Tanja Vujasinović, Tomislav Vuković-Šiško, Robert Zdarilek, Željko Zima, Loren Živković Kuljiš

2003. – VIII.trijenale hrvatskoga kiparstva

velika nagrada:

Viktor Popović

jednakovrijedne nagrade:

Kristijan Kožul, Goran Petercol, Vlasta Žanić

nagrada Skulptura u javnom prostoru:

Marija Ujević Galetović

nagrada publike Centar Kaptol:

Ante Rašić

autori/izlagači:

Dubravko Adamović, Ana, Željko Badurina, Zvonimir Balog, Vesna Bašljan Martinjak, Ana Belošević, Mile Blažević, Eugen Borkovsky Vodopivec, Đanino Božić, Antun Božičević, Gordana Bralić, Darwin Butković, Borna Demel, Josip Diminić, Ljubica Dragojević Buble, Dragutin Dubravčić, Dušan Džamonja, Alemka Đivoje, Joško Eterović, Sanja Fališevac, Ivan Fijolić, Vera Fischer, Grgo Fistonić, Ivana Gagić, Aleksandar Garbin, Ivo Gašparović, Tina Gverović, Andreja Hotko-Pavić, Kažimir Hraste, Oleg Hržić, Vedran Ivanković, Nikolina Ivezić, Đorđe Jandrić, Paulina Jazvić, Željko Jerman, Duje Jurić, Gordan Karabogdan, Jasminka Končić, Alem Korkut, Dora kovačević, Kuzma Kovačić, Ivan Kožarić, Kristijan Kožul, Denis Krašković, Goran Kujundžić, Tomislav Lazarić, Branko Lepen, Hana Lukas, Stevan Luketić, Siniša Majkus, Tonka Maleković,

Božica Matasić, Ivan Midžić, Ljiljana Mihaljević, Matko Mijić, Ines Milčić, Linda Milić Kršnjavi, Marijan Molnar, Mejra Mujičić, Sandra Nejašmić, Alen Novoselec, Marina Orlić, Mirko Ostoja, Tomislav Ostoja, Izabela Peculić Stančić, Šime Perić, Ivana Popovac, Dalibor Popović, Krešimir Popović, Viktor Popović, Ante Rašić, Krešimir Rod, Diana Rošin Kučić, Jadranko Runjić, Hanibal Salvaro, Sanja Sašo, Damir Sokić, Sanja Stani, Ante Starčević, Dalibor Stošić, Silvo Šarić, Saša Šekoranja, Robert Šimrak, Nikolina Šimunović, Zdenko Šlibar, Vesna Šmigovec, Bojana Švertasek, Ksenija Tomičić, Vanina Topić, Marija Ujević Galetović, Žarko Violić, Tanja Vujasinović, Silvio Vujičić, Šime Vulas, Igor Zenzerović, Željko Zima, Igor Zlobec

2006. – IX.trijenale hrvatskoga kiparstva

velika nagrada:

Daniel Kovač

jednakovrijedne nagrade:

Lara Badurina, Neven Bilić, Sonja Vuk

posebna priznanja: Ana Belošević, Sanja Fališevac, Božica Matasić

nagrada Međunarodnog simpozija Labin Dubrova: Šime Perić

nagrada A.I.C.A.- hrvatskoga povjerenstva: Antonija Balić

nagrada publike Centar Kaptol: Kristina Lenard

autori/izlagači:

Ana, Antun Babić, Lara Badurina, Željko Badurina, Antonija Balić, Petar Barišić, Marina Bauer, Ana Belošević, Dino Bićanić, Neven Bilić, Eugen Borkovsky, Tomislav Brajnović, Gordana Bralić, Mirela Brescher, BUKANOJZ, Petar Bunić, Darwin Butković, Marijan Crtalić, Karmen Dada, Vlasta Delimar, Petar Dolić, Joško Eterović, Sanja Fališevac, Ivan Fijolić, Grgo Fistonić, Danko Friščić i Davor Mezak, Marko Gašparić, Ante Guberina, Marko Gugić, Želimir Hladnik, Nina Horvat, Kažimir Hraste, Vojin Hraste, Nikolina Ivezić, Ivica Jakšić, Lovre Jakšić, Đorđe Jandrić, Željko Jerman, Gordan Karabogdan, Stefano Katunar, Kristina Kojan, Božena Končić Badurina, Alem Korkut, Daniel Kovač, Dora Kovačević, Ivan Kožarić, Tomislav Kršnjavi, Nina Kurtela, Renata Ladović Meštrović, Kristina Lenard, Branko Lepen, Siniša Majkus, Ivica Marin, Nataša Markovinović Volk, Saša Martinović Kunović, Božica Matasić, Tihomir Matijević, Martina Mezak, Ivan Midžić, Matko Mijić, Milena Mikulandra, Marijan Molnar, Mejra Mujičić, Igor Pauška, Tanja Pečanić, Magdalena Pederin, Ivana Pegan Baće, Ika Peraić, Šime Perić, Tanja Perišić, Vedran Perkov, Karolina Pernar, Ratko Petrić, Zvonimir Pliskovac, Nika Radić, Vojo Radoičić, Ante Rašić, Andrej Rehak, Maja Rožman, Petra Ružić, Miroslav Sabolić, Damir Sokić, Ljubomir Stahov, Robert Starčić, Marina Stoponja, Josip Svetić, Ivan Šeremet, Natalija Škalić, Josipa Štefanec, Goran Štimac, Dražen Trogrlić, Nikola Ukić, Hrvoje Urumović, Žarko Violić, Kruno Vrgoč, Nikola Vrljić, Tanja Vujasinović, Silvio Vujičić, Sonja Vuk, Šime Vulas, Željko Zima, Vlasta Žanić, Loren Živković Kuljiš

VINKO SRHOJ
JUBILARNO A KRIZNO

Nije nimalo lako biti članom ocjenjivačkoga suda renomirane izložbe domaćega kiparstva na njezinu jubilarnu desetu obljetnicu i pritom, umjesto slavljeničkog ushita, govoriti o krizi i smislu njezina opstanka. A tako pesimistički govoriti o ovogodišnjem Trijenalu hrvatskoga kiparstva ne leži u sastavu nekog posebno mrzovoljnog ocjenjivačkog suda (uostalom, neki od članova već su i dosad sudjelovali u žirijima Trijenala), niti u nekom pomodnom defetizmu isticanja negativnosti. Brojke govore same za sebe. Od 257 prijavljenih autora ocjenjivački je sud izabrao tek njih 36, a da pritom nije bilo većih razilaženja ni velikih prijedora oko toga koga na izložbu pripustiti a, koga odbiti. Čak bi se moglo reći da je ocjenjivački sud svoj posao obavio razmjerno brzo, promptno usuglasio stavove članova oko spornih djela i bez velikih dvojbi o izabranima i odbijenima zaključio (birajući tek tridesetak autora) da brojčani odziv umjetnika ni približno ne odgovara kvaliteti radova. Pritom je razvidno da se mnogi afirmirani domaći umjetnici nisu ni odazvali na izložbu, a dio onih koji imaju osigurano mjesto u suvremenome kiparstvu nije se potrudio ponuditi djela adekvatna vlastitoj reputaciji. Iako to propozicije dopuštaju, dio autora dostavio je dokumentaciju o radovima koji nisu dovršeni ili dostavljeni zbog objektivnih okolnosti transporta, ali je pritom bilo onih koje, zbog nedostatne informativnosti, ponegdje i traljivosti priloženih skica, jednostavno nije bilo moguće »pročitati«, vizualno i koncepcijski predočiti. Odlučeno je da se, bez obzira i na reputaciju autora, takva djela ne pripuste na izložbu jer je njihov konačan izgled ostao neizvjestan, a time moguće i prijeporan za uvrštenje. Problem ovogodišnjega Trijenala nije bio ni u dosadašnjim rasprama što jest skulptura a što nije, dokle sežu granice plastičkog oblikovanja, jesu li granice medija postale prepropusne pa je u kiparstvo ušlo ono što nikada nije bilo njegovim dijelom, i ima li smisla u vremenu novih medija još uopće govoriti o kipu kao trodimenzionalnom tijelu izdvojenom iz socijalnoga i novomedijskoga (virtualnoga) prostora. Sva ta pitanja, sasvim legitimna i aktualna, izostala su u slučaju X.trijenala. Ni članovima ocjenjivačkoga suda, a pretpostavljam ni publici, ta se teorijska i strukturna pitanja neće postaviti u prvi plan. U prvi će plan, zasigurno, iskrsnuti pitanje svih pitanja jedne ovakve izložbe: njezina kvaliteta, njezin smisao postojanja, njezin ugled među umjetnicima, pa i njezina sadašnja ili izmijenjena koncepcija u budućnosti. A to je svakako dublji znak krize negoli bilo kakva rasprava koja bi se doticala jednostavnog pitanja svih pitanja u mediju: što skulptura jest, a što nije. Prekoračivanje granica medija pitanje je koje i u slučaju negativnog rezultata dinamizira jednu izložbu i čini je živahnim mjestom praktičnih i teorijskih prijedora. Čim se

počne govoriti o apstinenciji značajnih imena, o ravnodušnosti stručne javnosti, umjetnika i publike, o upitnoj kvaliteti, kriza jedne manifestacije postaje esencijalnom.

Još na prošlom IX.trijenalu autori predgovora raspravljali su o imanentnim pitanjima za skulpturu. No, tada je na izložbu od 280 prijavljenih pripušteno njih 103, pa je i rasprava mogla krenuti u smjeru dijagnosticiranja stanja na tom relativno reprezentativnom uzorku izabranih. Govoriti o bilo kakvom usmjerenju 36 izabranih ove godine čini se prilično izlišnim. Pišući o IX.trijenalu Leila Topić istaknula je u tekstu kataloga da skulpturu sve više zatječemo u proširenom polju društvenih struktura svakodnevice, te da možemo ad acta staviti priče o tome što skulptura jest i gdje ju sve možemo naći, tj. »koje su njezine društvene odnosno fizičke granice« (L. T). Te su granice, dade se zaključiti, i na izložbi prijedene u svim smjerovima: od skulpture prema stvarnosti i u povratnom djelovanju prodorom stvarnosne (društvene) situacije u plastičko oblikovanje. Autorica teksta čak je nagovijestila optimističnu mogućnost širenja Trijenala s već proširenoga područja skulpture u širi društveni prostor u smislu institucionalnog iskoraka izložbe prema novim oblicima suradnje s drugim umjetničkim organizacijama, što se tada činilo izglednim. U drugom tekstu za katalog IX.trijenala Berislav Valušek zamijetio je tendenciju intimizma, koja ujedinjuje dva pola suvremene kiparske prakse: formalni, koji prepoznaje kod autora »koncentriranih na likovni sadržaj i estetiku« (B. V.), i socijalni, društveno angažirani (koji spominje i L. Topić kao činjenicu koju valja staviti na prvo mjesto proširenja pojma skulpture kao dijela društvene strukture). Za Valušeka su djela »intimizma« baš ona koja ujedinjuju ta dva usmjerenja, jer im je jednako važan »estetski učinak djela kao i njegova socijalna dimenzija«. No, ti su »intimizmi« za tekstopisca dobri »u nedostatku drukčijih, možda ozbiljnijih, a u svakom slučaju i zahtjevnijih autorskih promišljanja suvremene kiparske prakse« (B. V.) i, ako i predstavljaju neku vrstu odmaka, nisu slika stanja koje dominira, zaključak je. Valušek je tom ogradom implicirao da i njegovo određenje intimizma shvatimo uvjetno kao opću, više psihološku odrednicu, nego kao neko novo stanje na planu skulpture. Ujedno, i sam je svjestan da ni znatno veći uzorak koji se nudio na prošlom Trijenalu nije dostatan za prepoznavanje intimizma kao novoga fenomena. To se najbolje vidjelo u opisima pojedinačnih autorskih priloga na izložbi koji ipak predstavljaju neku vrstu osobnoga solipsističkog djelovanja, odnosno strategije djela nesvodivog pod zajednički nazivnik čak i tako široke i teorijski rahle odrednice kao što je intimizam. Uostalom, nije li baš u vremenu postmoderne nestalo

umjetničkih grupa, a i one koje su preostale ili su stvorene, nisu imale dug vijek trajanja, okupljajući se prigodice, pa i za ovakve izložbe. Još manje kod takvih grupacija možemo govoriti o prožetosti »zajedničkom estetikom«. Nestanak zajedničkoga kišobrana pod koji smo se sklanjali od nepogoda svijeta i života, osamljivanje pojedinca u suvremenom društvu, samo je kratkotrajno otklanjano i ovakvim ad hoc grupama koje su se pojavljivale na izložbama, smještene pod zajednički kišobran za »kratkog pljuska« nastupa na izložbi. Ono što je apsolutna dominanta upravo su izolirani pojedinci, pa i na ovoj izložbi, kod kojih je uočljiv, kako bi to rekao Erich Fromm, »strah od izbora«, jer sad sve zavisi od tog pojedinca, a ne više od zaštite vrijednosti grupe i zajednice koja nas je u kolektivističkom društvu uzimala pod svoje. Strah od izbora valja shvatiti, da uporabimo pjesničku metaforiku, kao strah pred oceanom mogućnosti koji nudi beskraj bez kompasa, umjetničke smjerove od kojih je svaki moguć već samim tim što postoji, a ne zato što nam se nudi kao važan, napredan, perspektivan, poželjan u vremenu. Izbor je, možda više nego ikada u povijesti umjetnosti, isključivo na pojedincu i njegovim snagama da zaglušni šum svijeta prevede u vlastitu muzičku dionicu. Možda je to onaj intimizam koji spominje Valušek, ali samo kao drugo ime za solipsizam i otuđenje od participativnoga zajedništva. Nije li onda i rad ocjenjivačkoga suda, kako je to na prošlom Trijenalu ustvrdio i Valušek, »samo aritmetički zbroj subjektivnih mišljenja pojedinaca«, i kao takav neuklopljiv do kraja u neku kolektivnu sinergiju super-objektivnosti. Izložba poput ovogodišnjega Trijenala, gdje broj neprisutnih autora "zastrašujuće" nadvisuje malen broj odabranih, stoga će sasvim sigurno biti mjestom koncentracije masovnoga nezadovoljstva. No, da se opet vratimo na rad ocjenjivačkoga suda. Može se pretpostaviti da bi neki drugi žiri bio benevolentniji pripuštajući na izložbu više autora i djela. Ali, jednako je tako moguće zamisliti da bi neki hipotetični treći žiri taj broj još više smanjio i jednu nacionalnu smotru kiparstva u trogodišnjem intervalu učinio neodrživom. Naravno, nije to pravdanje za ono što je na izložbu ušlo, a s čime se pojedini ocjenjivači nisu dokraja složili, ali za rad ovogodišnjega žirija svakako se može reći da velikih prijevora nije bilo i da iza onoga što je na izložbu pripušteno ne stoje truli kompromisi i osobni afiniteti prema nekoj vrsti rada ili pojedincu. Možda je već vrijeme da se fokus razmišljanja o izložbi Trijenala s ovakvoga ili onakvoga ocjenjivačkog suda premjesti na samu kiparsku situaciju, na autore i njihovu (ne)ostvarenost i (ne)prihvatanje jedne ovakve izložbe kao motivacije i izazova, mjesta na kojem se rado izlaže i kreativno odmjerava. Ako se u postmoderni, kako je to već naznačeno,

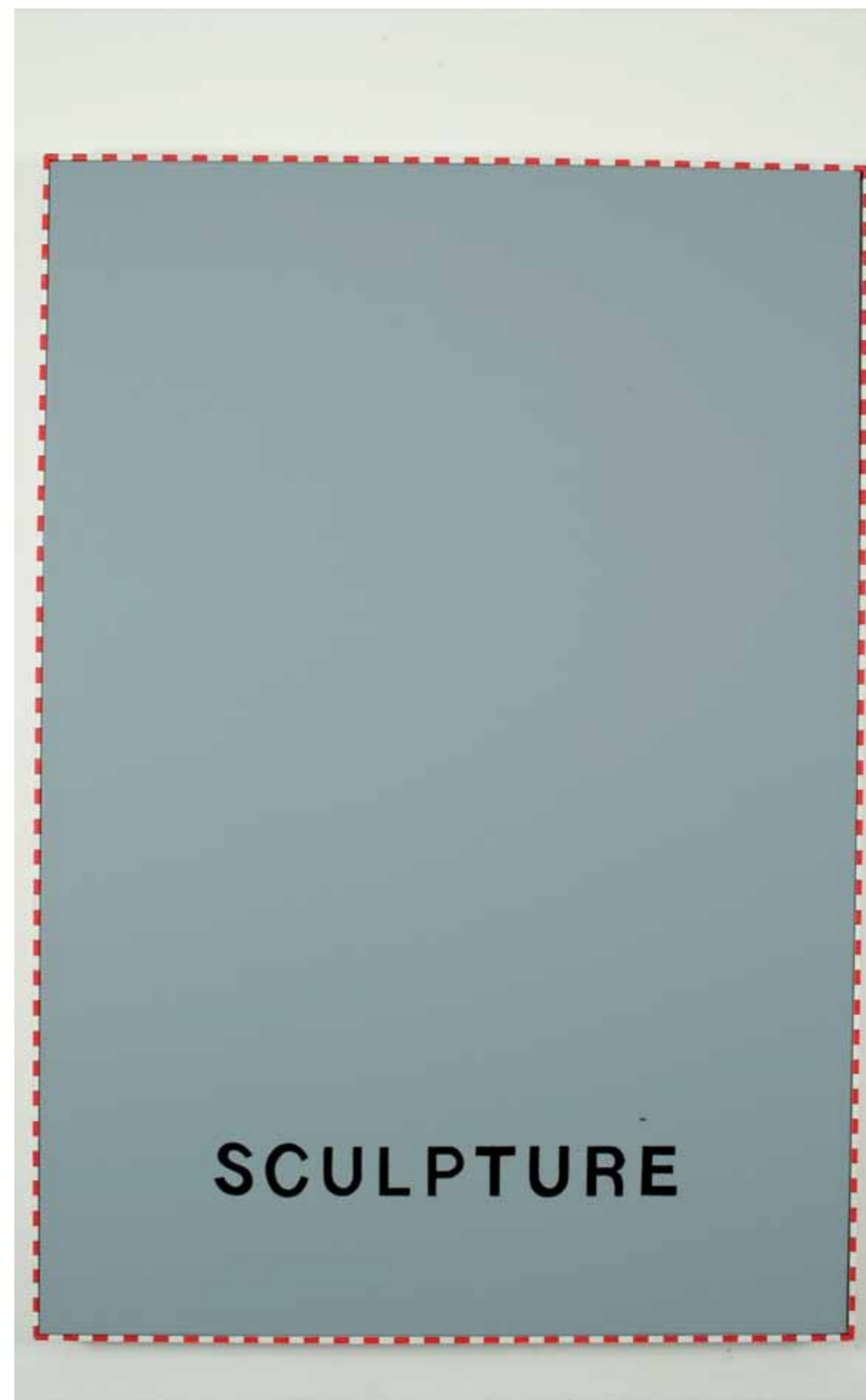
odustalo od ideje napretka, ako više ne kanimo izgraditi novi svijet, ako umjetnost, dakle, više nije projekt za budućnost, nego sve češće kontempliranje prošlosti, ili uživanje u pet minuta slave u sadašnjosti, to još uvijek ne znači da »anything goes« u vremenu znači da i umjetnik u vlastitom djelu treba prihvatiti takvo konformiranje koje ga nužno vodi osrednjosti. Kad američki umjetnik Ross Bleckner izjavljuje: »Želim da moje slike dosegnu uvjerljivost i iskrenost koju ja kao umjetnik ne osjećam, ili ne osjećam uvijek«, to onda nije opravdanje za lošu kvalitetu i komotnu poziciju da sve može proći i bez posebnog uživanja. To je stvar poetike a ne kvalitete, na koncu stvar umjetničke strategije koja ne znači da je Blecknerovo djelo neuvjerljivo i neiskreno u provedbi njegove emocionalne potištenosti.

**X. TRIJENALE HRVATSKOGA KIPARSTVA
IZLAGAČI**

Grupa ABS
Snježana Ban
Neven Bilić
Tomislav Brajnović
Tomislav Ćurković
Ivo Deković
Vitar Drinković
Ivan Dujmušić
Ivan Fijolić
Dražen Grubišić
Josip Horvat
Nikolina Ivezić
Paulina Jazvić
Dalibor Kiseljak
Ivan Kožarić
Ines Krasić
Denis Krašković
Dubravko Kuhta
Kristina Leko/David Smithson
Tihomir Matijević
Zdravko Milić
Predrag Pavić
Vedran Perkov
Nika Radić
Iris Radivoj
Konan Ognjen Sedić
Damir Sokić
Marijana Stanić
Marina Stoponja
Anita Sulimanović
Ivan Tudek
Nikola Ukić
Žarko Violić
Nikola Vrljić
Sonja Vuk
Šime Vulas

Grupa ABS

Sculpture, 2008.
akril na platnu,
40 x 50 cm

Snježana Ban
Rastaju se Gilbert
& George, 2007.
akril na
mediapanu,
5 figura
350 x 330 x 8 cm

**Tomislav
Brajnović**
A history of the
Croats, dvije kune
i nekoliko balega,
2009. triptih:
ready made,
odljevi u olovu,
postamenti,
dimenzije
promjenjive

Neven Bilić
Objekt visoke
gustoće, 2009.
poliuretan,
145 x 210 x 145 cm

**Tomislav
Čurković**
Triumph, 2007.
kombinirana
tehnika,
86 x 204 x 89 cm

Ivo Deković
"Teleivori", 2008.
odljev u cementu
- devet dijelova
37 x 32 x 37 cm,
DVD video zapis
E. Aquirium (Loop)

Vitar Drinković
Arhitektura
podsvijesti, 2008.
aluminij u
čeličnom kavezu,
200 x 230 x 130 cm

Ivan Dujmušić
Music box, 2008.
drvo, papir,
15 x 14 x 10 cm

Ivan Fiočić
Školica, školica,
2009.
klesani granit,
250 x 5 x 82 cm

Dražen Grubišić
Restl, 2008.
rezani MDF,
530 x 22 x 330 cm

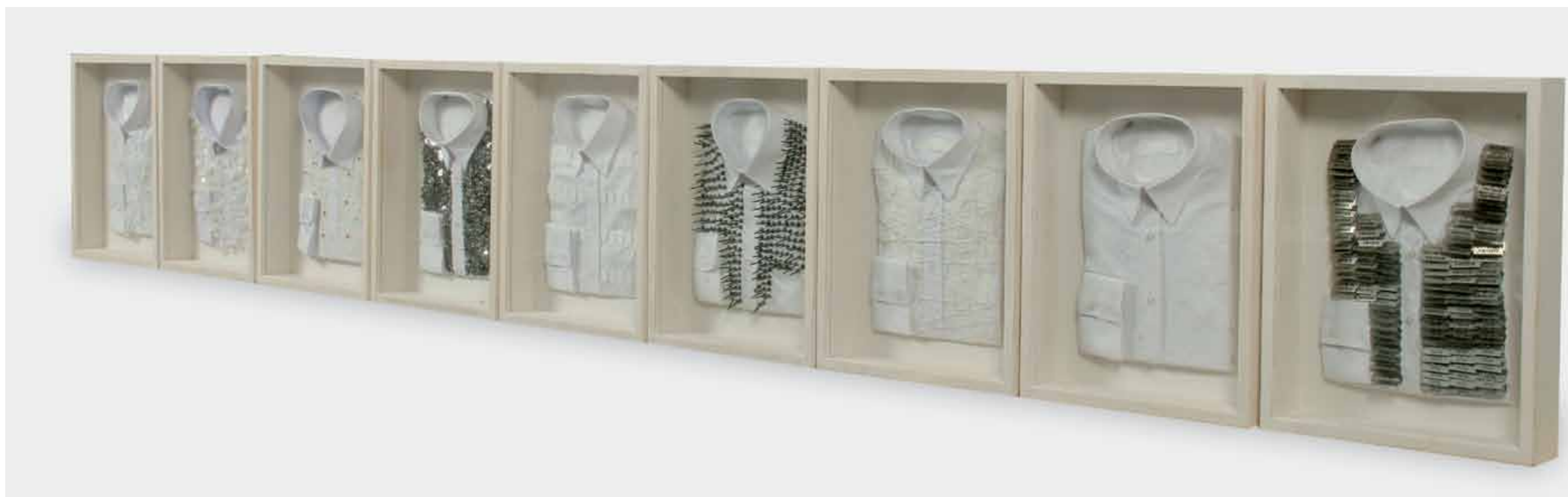
Josip Horvat
Potrošačka
košarica znanja,
2009.
kombinirana
tehnika,
120 x 30 x 25 cm

Nikolina Ivezić
Ming 2009, 2009.
plastične boce,
dimenzije
promjenjive

Dalibor Kiseljak
10 kg, 2008.
obojeni kamen,
vreća,
20 x 30 x 20 cm

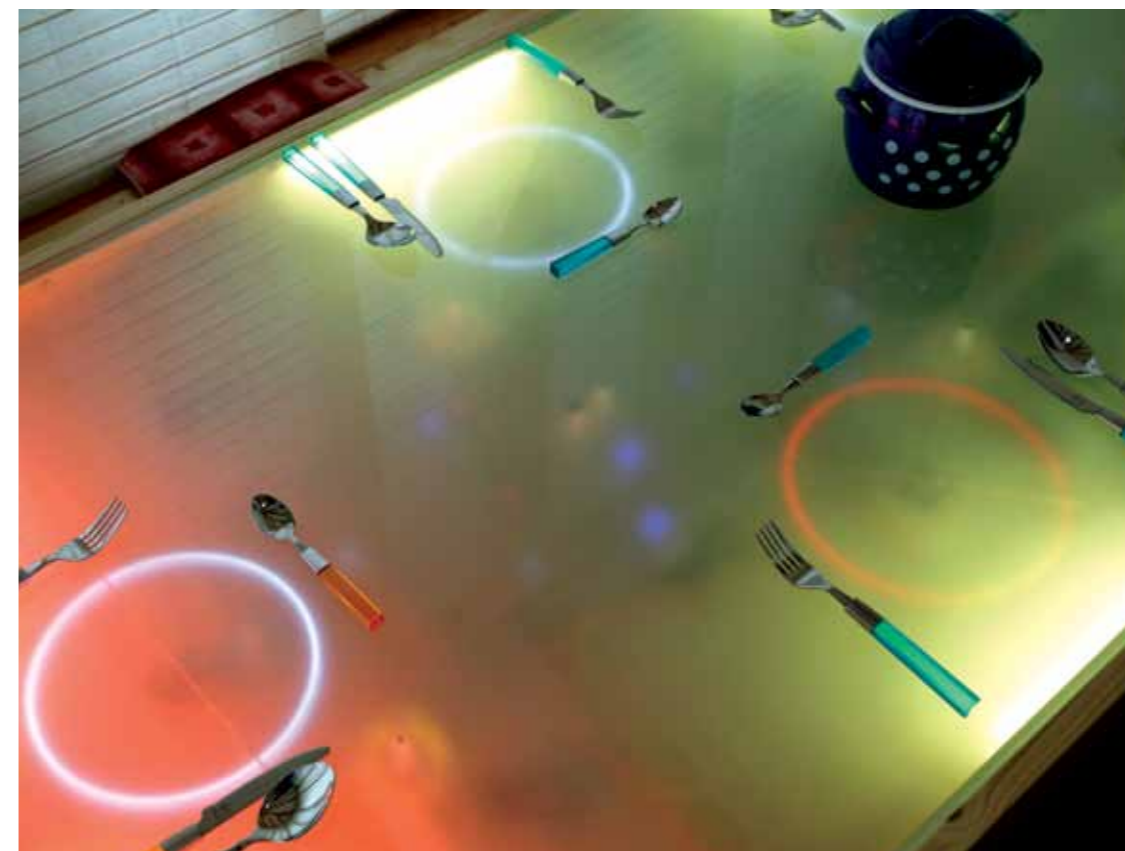

Paulina Jazvić
Identity, 2008.
kombinirana
tehnika,
9 komada,
38 x 48 x 8 cm

Denis Krašković
Sveti Franjo
propovijeda
životinjama, 2009.
bojani poliester,
16 m², v. 120 cm

Ivan Kožarić
Ženska glava,
2009., gips,
26 x 19 x 20 cm

Dubravko Kuhta
Virtualni objed,
2008.
elektroničke
komponente, drvo,
staklo, bakar,
225 x 90 x 95 cm

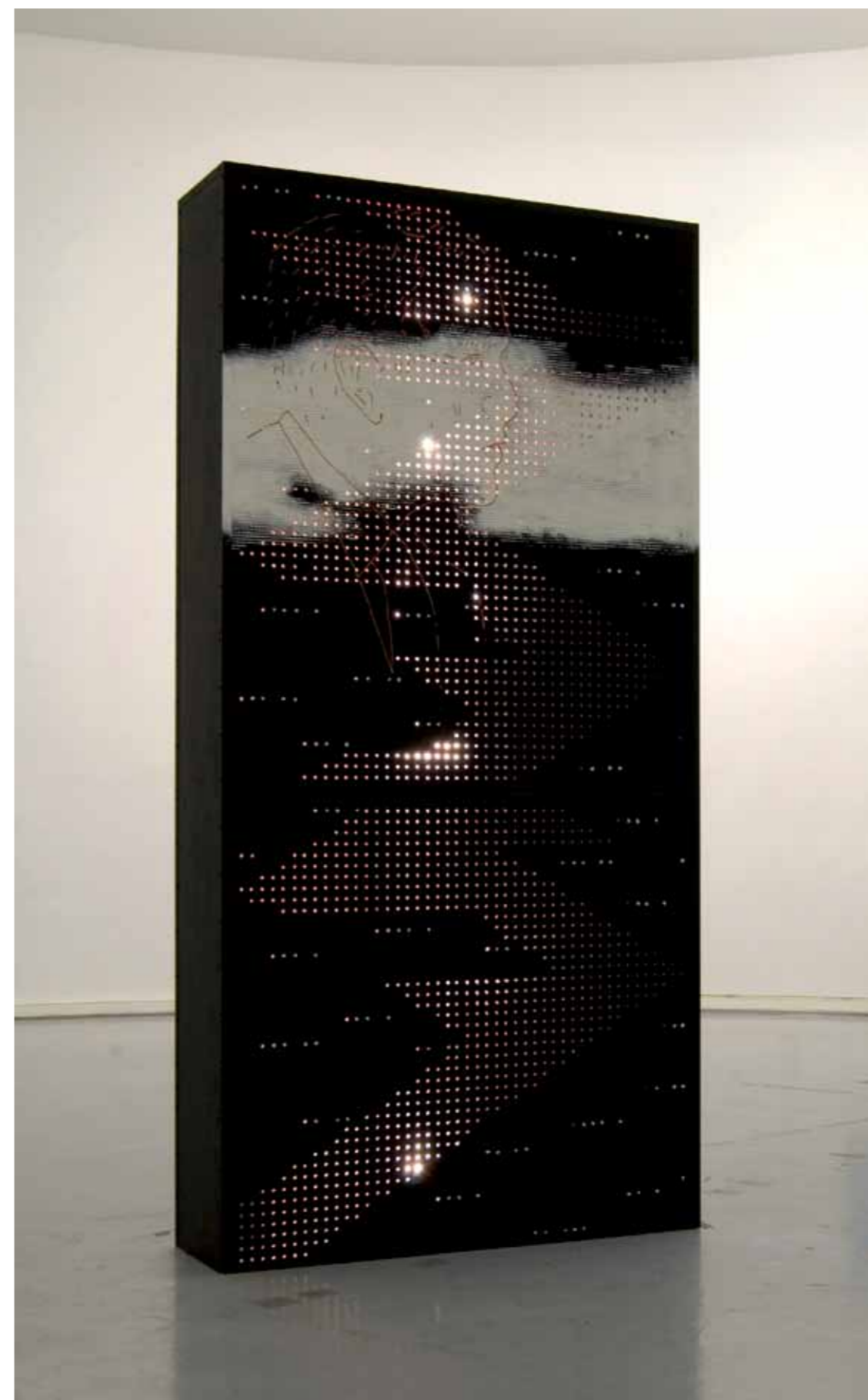
**Kristina Leko/
David Smithson**
Missing
Monuments, 2007.
skulpturalna
instalacija,
mramorna
prašina/gips, drvo,
rukom pisani
tekstovi,
promjenjive
dimenzije,
participacijski
projekt u
suradnji s
"gastarbajterskim"
i doseljeničkim
klubovima u Grazu
koautori: Aminuo
Banna, Ilona El-
Kholi, Emanuel
Nikrumah
Kwabena,
Hermine Kurzweil,
Ana Ludvik
produkcija:
Institut für Kunst
im öffentlichen
Raum, Steiermark

Tihomir Matijević
Ordnung, 2008.
poliester, željezo,
430 x 170 x 80 cm

Zdravko Milić
Monolitdrom,
2007.
kombinirana
tehnika, na dasci i
metaluz svjetlo
i zvuk erupcije
vulkana
60 x 400 x 200 cm

Predrag Pavić
Autoportret, 2009.
poliester, gips,
191 x 75 x 48 cm;
30 x 17 cm
video: 6:37 loop,
montaža Marko
Vojnić, kamera
Ana Zubak
audio: 14:48
loop, kazališni
komad „A Piece of
Monologue“,
S. Beckett
upotrijebljen kao
ready made

Vedran Perkov
Instant
monument,
2008/2009
drvo, gips ploče,
ogledalo,
170 x 170 x 200 cm
(konstrukcija),
100 x 200 cm
(ogledalo)

Nika Radić
Za promatrača,
2009.
dvije DVD
projekcije (31
min.), konstrukcija
od gipsanih ploča,
2 x 2 x 2 m

Iris Radivoj
Znanje nije roba,
2009.
video (8:11 min),
stiroporni okvir,
200 x 150 x 2 cm

Konan
Ognjen Sedić
Nesigurnost /
kanjak, 2009.
drvo, metal,
epoksi, poliester,
475 x 65 cm
foto
dokumentacija
izvedbe

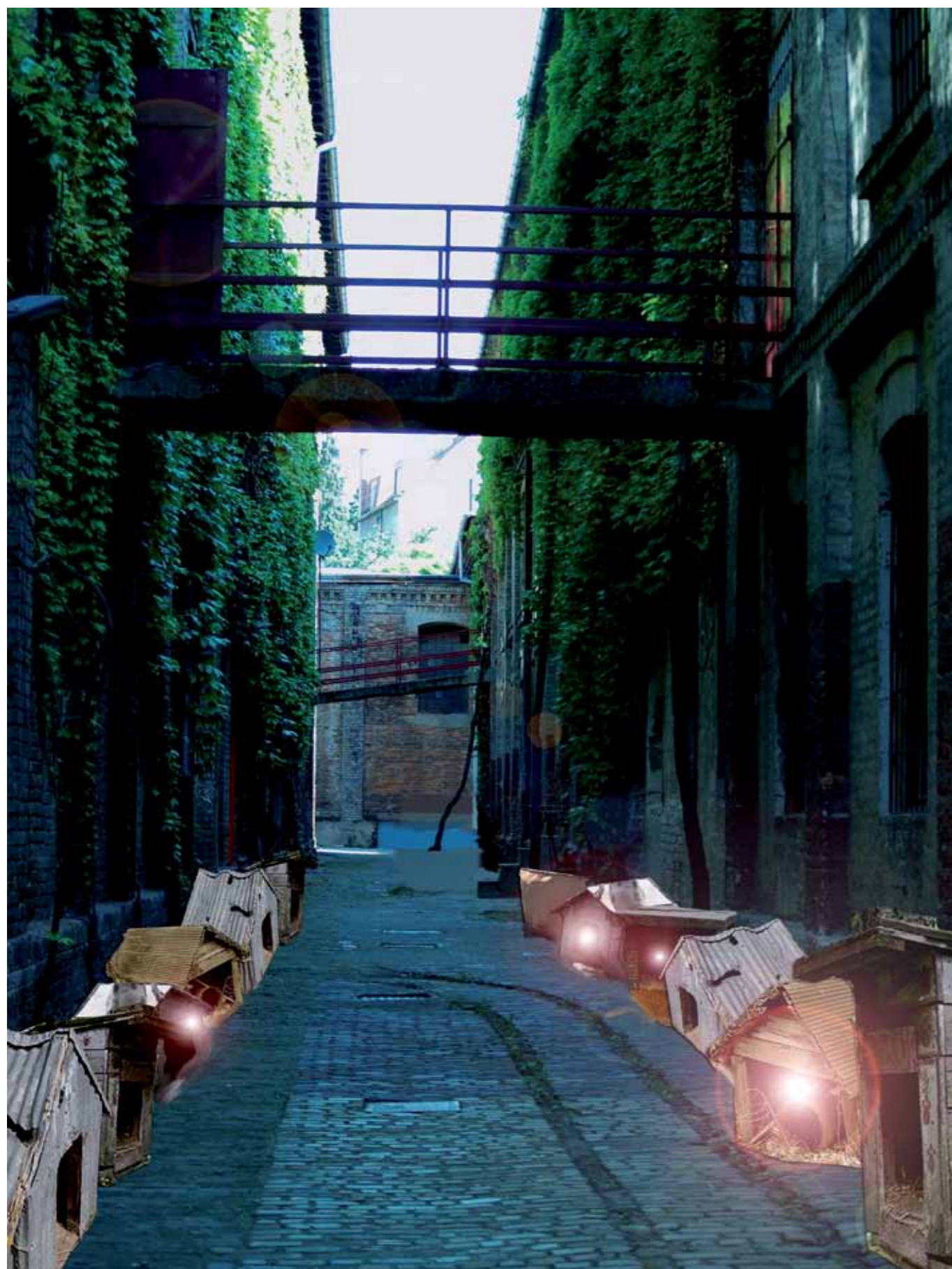
Damir Sokić
Crni pravokutnik i
crveni krug, 2008.
željezo, drvo,
električna
instalacija,
140 x 70 x 75 cm

Marijana Stanić
Balkon, 2007.
željezo, umjetno
cvijeće, gips,
90 x 150 x 60 cm

Marina Stoponja
Story about magic
beans, 2009.
mramor, bronca,
40 x 18 x 40 cm

Anita Sulimanović
Grad, 2009.
Instalacija –
pronađeni objekti,
električne žarulje,
15 x 1,20 x 4 m

Ivan Tudek
Lopate i uže, 2008.
guma, lopate, uže,
100 x 30 x 5 cm

Nikola Ukić
Call it a Day V,
2009.
poliuretan,
integralni
poliuretan,
pigment, solvent
ink
90 x 180 x 90 cm

Žarko Viočić
Menu X. trijenala
kiparstva, 2009.
miomirisno-
okusna skulptura
doseg mirisa i
percepcija okusa

Nikola Vrljić
Medvjed, 2009.
G-smjesa, šelak,
drvo,
200 x 90 x 80 cm

Sonja Vuk
«Be a Star» Kit,
2008.
kombinirana
tehnika,
30 x 40 x 130 cm

Šime Vulas
Oplakivanje, 2006.
drvo,
47 x 16 x 7 cm

KATALOŠKI PODACI
POPIS AUTORA I RADOVA

GRUPA ABS

grupa_abs@yahoo.com

Vinkovićeve 14a, Zagreb

Alan Alebić, Ivica Blažić, Ivan Skvrce, diplomirali na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu – smjer slikarstvo, 2003. god.

Pohađaju magistarski studij na Akademiji za likovno umjetnost in likovno oblikovanje u Ljubljani.

Sculpture, 2008.

akril na platnu, 40 x 50 cm

SNJEŽANA BAN

snjezanaban@gmail.com

Stari Dvori 1, Laduč, Šenkovec

Rođena 1980. god. u Zagrebu.

Diplomirala na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu

– Nastavnički odsjek, 2007. god. Diplomirala na Tekstilno-tehnološkom fakultetu, smjer modni dizajn, 2008. god. Pohađa poslijediplomski studij na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu – smjer slikarstvo.

Rastaju se Gilbert & George, 2007.

akril na mediapanu, 5 figura (350 x 330 x 8) cm

NEVEN BILIĆ

nevenbilic@gmail.com

B. Magovca 147, Zagreb

Rođen 1972. god. u Zagrebu. Diplomirao kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu (u klasi prof. S. Jančića) 1995. god.

Radi kao viši asistent na odsjeku za restauriranje–konzerviranje umjetnina na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu.

Pohađa poslijediplomski doktorski umjetnički studij kiparstva na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu (mentor prof. S. Drinković).

Bucal, 2008.

poliuretan, 75 x 115 x 75 cm

Objekt visoke gustoće, 2009.

poliuretan, 145 x 210 x 145 cm

TOMISLAV BRAJNOVIĆ

brajnovic@yahoo.com

Rovinjsko selo bb, Rovinj

Rođen u Zagrebu 1965. god. Diplomirao na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1999. god. Magistrirao na St. Martins College of Art and Design u Londonu 2003. god.

1. A history of the Croats, dvije kune i nekoliko balega, triptih, 2009.

ready made, odljevi u olovu, postamenti, dimenzije promjenjive

TOMISLAV ČURKOVIĆ

tcurkovic@yahoo.com

Anđeli 75 b, Matulji

Rođen u Rijeci 1974. god.

Diplomirao slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu (u klasi prof. V. Jordana) 2000. god.

Triumph, 2007.

kombinirana tehnika, 86 x 204 x 89 cm

vlasništvo: Muzej moderne i suvremene umjetnosti u Rijeci

IVO DEKOVIĆ

dekovic@fh-aachen.de

Varoš 18, Rogoznica, Ražanj

Rođen u Šibeniku 1952. god. Od 1972. do 1974. god. pohađao Višu

pedagošku školu (likovni smjer) u Novom Sadu. Diplomirao na Državnoj umjetničkoj akademiji u Düsseldorfu, Njemačka, 1979.

god. (u klasi prof. Klause Rinkea). Od 1989. god. predaje video (EBV) na Fachhochschule FB Design, Aachen, Njemačka.

“Teleivori”, 2008.

odljev u cementu – devet dijelova 37 x 32 x 37 cm, DVD videozapis

E. Aqurium (Loop)

VITAR DRINKOVIĆ

vgodspeed@gmail.com

Antuna Štrbana 14, Zagreb

Rođen u Zagrebu 1983. god. Diplomirao na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 2008. god. – smjer kiparstvo.

Arhitektura podsvijesti, 2008.

aluminij u čeličnom kavezu, 200 x 230 x 130 cm

IVAN DUJMUŠIĆ

ivanilara@yahoo.com

Rudolfa Bičanića 20, Zagreb

Rođen u Prijedoru, BiH, 1982. god.

Apsolvent na Nastavničkom odsjeku Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu.

Music box, 2008.

drvo, papir, 15 x 14 x 10 cm

Id slika 163 simfonija za školjku i rog, 2009.

ready made, 150 x 100 x 80 cm

IVAN FIJOLIĆ

ivan.fijolic@zg.t-com.hr

Deželićeva 74, Zagreb

Rođen u Zagrebu 1976. god. Diplomirao kiparstvo na

Nastavničkom odsjeku Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu.

Školica, monocikl, 2009.

kombinirana tehnika, 40 x 150 x 50 cm

Školica, školica, 2009.

klesani granit, 250 x 5 x 82 cm

DRAŽEN GRUBIŠIĆ

drazen.grubisic@zg.t-com.hr

Laginjina 7, Zagreb

Rođen u Zagrebu 1969. god. Diplomirao na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1994. god. – Nastavnički odsjek (prof. Ž. Vrkljan).

Restl, 2008.

rezani MDF, 530 x 22 x 330 cm

JOSIP HORVAT

yozsah@yahoo.com

Hromec 24 a, Đurmanec

Rođen u Celju, Slovenija, 1987. god. Student 3. godine

Nastavničkog odsjeka Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu.

Potrošačka košarica znanja, 2009.

kombinirana tehnika, 120 x 30 x 25 cm

NIKOLINA IVEZIĆ

nikolinaivezic@yahoo.com

Ivanjska 18, Zagreb

Rođena u Zagrebu 1970. god. Diplomirala na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1998. god.

Ming 2009, 2009.

plastične boce, dimenzije promjenjive

sponzor Pivovara Bavaria d.o.o

PAULINA JAZVIĆ

paulina.jazvic@zg.t-com.hr

Vale Vouka 11, Zagreb

Rođena u Zagrebu 1973. god. Diplomirala na Tekstilno-tehnološkom fakultetu 1995. god. – smjer dizajn odjeće i tekstila.

Diplomirala na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1991. god. (u klasi prof. Šuteja).

Identity, 2008.

kombinirana tehnika, 9 komada, 38 x 48 x 8 cm

DALIBOR KISELJAK

daliboracidus@gmail.com

Braće Cvijića 26, Zagreb

Rođen u Zagrebu 1983. god. Diplomirao fizioterapiju na Zdravstvenom veleučilištu u Zagrebu 2006. god. Student Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu – Nastavnički odsjek (kiparska klasa prof. P. Bogdanića).

10 kg, 2008.

obojeni kamen, vreća, 20 x 30 x 20 cm

IVAN KOŽARIĆ

Veselka Tenžere 1/IV, Zagreb

Rođen u Petrinji 1921. god. Diplomirao na Akademiji likovnih

umjetnosti u Zagrebu 1949. god. Redovni član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti.

Ženska glava, 2009.

gips, 26 x 19 x 20 cm

Glava, 2009.

gips, 23,5 x 23 x 20 cm

INES KRASIĆ

ines.krasic@gmail.com

A.T. Mimare 18, Malešnica, Zagreb

Rođena u Mostaru 1969. god. Diplomirala na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1993. god. (u klasi prof. D. Babić).

Pohađa poslijediplomski studij kiparstva i videa na Akademiji likovnih umjetnosti u Ljubljani. Radi kao docentica na grafičkoj katedri, Nastavnički odsjek Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu

Welcome To My House I Want To Hurt You, 2008/09.

ženska kosa, 40 x 60 cm

Rekonstrukcija, 2009.

flasteri, dimenzije prilagodljive podlozi, 140 x 200 cm

Napomena: radovi nisu predani za postav izložbe

DENIS KRAŠKOVIĆ

dkraskovic@yahoo.com

Pirovec Gornji 46a, Zagreb

Rođen u Zagrebu 1972. god. Diplomirao na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu na kiparskom odsjeku 1995. god.

Od 2006. do 2009. god. magisterij kiparstva na Akademiji likovnih umjetnosti u Ljubljani.

Sveti Franjo propovijeda životinjama, 2009.bojani poliester, 16 m², v. 120 cm**DUBRAVKO KUHTA**

dkuhta@alu.hr

Šljivarska 34, Zagreb

Rođen u Zagrebu 1957. god. Diplomirao na Učiteljskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, dvopredmetni studij – nastavnik likovne kulture.

Virtualni objed, 2008.

elektroničke komponente, drvo, staklo, bakar, 225 x 90 x 95 cm

KRISTINA LEKO/DAVID SMITHSON

kris_leko@yahoo.com

Hercegovačka 103, Zagreb

Rođena u Zagrebu 1966. god. Diplomirala na grafičkom odsjeku Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu 1990. god. (u klasi prof. M. Šuteja). Magistrirala na Universität der Künste, Berlin, Institut für Kunst im Kontext, 2004. god.

David Smithson rođen je 1956. god. u Dumasu, Texas. Studirao arhitekturu na RPI, Troy, New York. Završio studij skulpture na Sveučilištu Laramie, Wyoming.

Missing Monuments, 2007.

skulpturalna instalacija, mramorna prašina/gips, drvo, rukom

pisani tekstovi, promjenjive dimenzije,

participacijski projekt u suradnji s “gastarbajterskim” i

dospeljeničkim klubovima u Grazu

autori: Kristina Leko/David Smithson

koautori: Aminuo Banna, Ilona El-Kholy, Emanuel Nikrumah

Kwabena, Hermine Kurzweil, Ana Ludvik

produkcija: Institut für Kunst im öffentlichen Raum, Steiermark

TIHOMIR MATIJEVIĆ

tihomir_matijevic@yahoo.com

Sjenjak 39, Osijek

Rođen u Našicama 1975. god. Diplomirao na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 2000. god. – smjer kiparstvo (u klasi prof. S. Jančića). God. 1998. boravio na Indiana University of Pennsylvania, na kiparskom odjelu u klasi prof. Jima Nestora. Pohađa poslijediplomski studij na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu.

Ordnung, 2008.

poliester, željezo, 430 x 170 x 80 cm

Windfucker, 2007.

poliester, 220 x 220 x 50 cm

ZDRAVKO MILIĆ

zdravko.milic@pu.t-com.hr

Martinuzzi 11, Labin

Rođen u Labinu 1953. god. Diplomirao slikarstvo na Accademia di Belle Arti u Veneciji 1977. god. (u klasi prof. Carmela Zottia). Studirao mozaik na Ecole Nationale Supérieure des Beaux-Arts u Parizu 1988. god.

Monolitdrom, 2007.

kombinirana tehnika, na dasci i metalu uz svjetlo i zvuk erupcije vulkana 60 x 400 x 200 cm

PREDRAG PAVIĆ

gepra@net.hr

Šušnjavička 3/1, Zagreb

Rođen u Zagrebu 1982. god. Student četvrte godine Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu – Nastavnički odsjek (u klasi prof. P. Barišića).

Autoportret, 2009.

poliester, gips, 191 x 75 x 48 cm; 30 x 17 cm

video: 6:37 loop, montaža Marko Vojnić, kamera Ana Zubak
audio: 14:48 loop, kazališni komad „A Piece of Monologue“, S. Beckett upotrijebljen kao ready made

VEDRAN PERKOV

vperkov@hotmail.com

Kukuljevićeva 6, Split

Rođen u Splitu 1972. god.

Diplomirao slikarstvo na Accademia di Belle Arti di Brera u Milanu, Italija 2002. god.

Instant monument, 2008./2009.

drvo, gips ploče, ogledalo, 170 x 170 x 200 cm (konstrukcija), 100 x 200 cm (ogledalo)

NIKA RADIĆ

nikaradic@yahoo.com

Vijenac 5 c, Zagreb

Rođena u Zagrebu 1968. god. Diplomirala kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1992. god. Diplomirala povijest umjetnosti na Sveučilištu u Beču.

Za promatrača, 2009.

dvije DVD projekcije (31 min.), konstrukcija od gipsanih ploča, 2 x 2 x 2 m

IRIS RADIVOJ

perunikaperivoj@yahoo.com

Trsatske stube P. Kružića 30, Rijeka

Rođena 1987. god. u Rijeci. Studentica 4. godine kiparstva na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci (u klasi prof. M. Mikulina).

Znanje nije roba, 2009.

video (8:11 min), stiroporni okvir, 200 x 150 x 2 cm

KONAN OGNJEN SEDIĆ

konanognjen@yahoo.com

IV Podbrežje, Kajzerica, Zagreb

Rođen u Zagrebu 1984. god.

Student Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu – Nastavnički odsjek

Nesigurnost / kanjak, 2009.

drvo, metal, epoksi, poliester, 475 x 65 cm

fotodokumentacija izvedbe

DAMIR SOKIĆ

niniva@inet.hr

Ulica grada Vukovara 35, Zagreb

Rođen 1952. god. u Novoj Gradiški.

Diplomirao slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu (u klasi prof N. Reisera) 1977. god. Od 1977. do 1979. god. polaznik Majstorske radionice prof. Lj. Ivančića i prof. N. Reisera. Profesor na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu.

Crni pravokutnik i crveni krug, 2008.

željezo, drvo, električna instalacija, 140 x 70 x 75 cm

MARIJANA STANIĆ

marijana.s@mail.inet.hr

Nikole Tesle 27, Velika Mlaka

Rođena 1971. god. u Zagrebu. Diplomirala na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, Nastavnički odsjek – kiparstvo (klasa prof. M. Vuče) 2003. god.

Balkon, 2007.

željezo, umjetno cvijeće, gips, 90 x 150 x 60 cm

MARINA STOPONJA

marinastoponja@gmail.com

Vrbani 17, Zagreb

Rođena 1959. god. u Zagrebu. Diplomirala na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu (u klasi prof. Š. Vulasa) 1999. god. Pohađa poslijediplomski doktorski studij na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu.

Story about magic beans, 2009.

mramor, bronca, 40 x 18 x 40 cm

ANITA SULIMANOVIĆ

anita@anitasulimanovic.net

Vranicanijeva 1, Zagreb

Rođena 1972. god. u Slavonskom Brodu. Diplomirala kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu (u klasi prof. Š. Vulasa) 1995. god. Magistrirala kiparstvo na Edinburgh College of Art, Velika Britanija, 2004. god.

Grad, 2009.

Instalacija – pronađeni objekti, električne žarulje, 15 x 1,20 x 4 m

IVAN TUDEK

letudek@yahoo.com

Nazorova 32, Sesvete

Rođen 1983. god. u Zagrebu. Apsolvent na Nastavničkom odsjeku (u klasi prof. D. Sokića) Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu.

Proširenje - ekstenzije, 2009.

kombinirana tehnika, drvene ljestve, kašeta, 2,5 x 2 x 1 m

Torbe i uže, 2008.

ljepljiva traka, uže, 120 x120 x 1 cm

Lopate i uže, 2008.

guma, lopate, uže, 100 x 30 x 5 cm

NIKOLA UKIĆ

ukicn@gmx.net

Hoffeldstr. 79, Düsseldorf, Njemačka

Rođen u Rijeci 1974. god. Studirao slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu od 1995. do 1999. god. Diplomirao na Kunstakademie Düsseldorf 2004. god.

Call it a Day V, 2009.

poliuretan, integralni poliuretan, pigment, solvent ink

90 x 180 x 90 cm

Bez naziva, 2008.

flomasteri na platnu, 152 x 210 cm

ŽARKO VIOLIĆ

katedrakiparstvo@gmail.com

Joakima Rakovca 31, Rijeka

Rođen 1949. god. u Kuni.

Diplomirao na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1976. god. Bio je suradnik Majstorske radionice prof. Ivana Sabolića. Profesor na Akademiji primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci.

Bez naziva, 2008.

video projekcija

Menu X. trijenala kiparstva, 2009.

miomirisno-okusna skulptura

doseg mirisa l percepcija okusa

NIKOLA VRLJIĆ

nikola.vrljic@gmail.com

Otona Župančića 2a, Zagreb

Rođen 1980. god. u Zagrebu.

Diplomirao kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 2007. god. Pohađa poslijediplomski studij kiparstva na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu.

Medvjed, 2009.

G-smjesa, šelak, drvo, 200 x 90 x 80 cm

SONJA VUK

sonja.vuk@gmail.com

Fraterščica 66, Zagreb

Rođena 1966. god. u Ludbregu.

Diplomirala slikarstvo – Nastavnički odsjek na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Pohađala Akademiju za umjetnost i umjetničko obrazovanje u Tilburgu, Nizozemska. Na magistarskom studiju na Akademiji za likovnu umjetnost i oblikovanje u Ljubljani.

“Be a Star” Kit, 2008.

kombinirana tehnika, 30 x 40 x 130 cm

ŠIME VULAS

Gajdekova 30, Zagreb

Rođen u Drveniku Velom 1932. god. Diplomirao kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1958. god. Predavao kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu do umirovljenja. Redovni član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti.

Oplakivanje, 2006.

drvo, 47 x 16 x 7 cm

OBRAZLOŽENJE NAGRADA
X.TRIJENALA HRVATSOG KIPARSTVA

VELIKA NAGRADA 10. TRIJENALA

PREDRAG PAVIĆ

Veliku nagradu 10. Trijenala hrvatskog kiparstva ocjenjivački je sud dodijelio Predragu Paviću, mladom autoru koji kao student ALU u Zagrebu, očekivano, iza sebe ima nevelik opus. Rukovodeći se principom da se na izložbi nagrađuje djelo, a ne minuli rad ili dosadašnja umjetnička reputacija autora, rad Autoportret Predraga Pavića, ocijenjen je kao najuspješnija izložbena prezentacija. Rad se sastoji od poliesterske skulpture autoportreta autora u prirodnoj veličini, video rada koji bilježi strpljivi proces nastanka skulpture, popratnog audio zapisa monološkog teksta Samuela Becketta (uporabljjen kao ready-made) i isprinta koji razbacani po podu između skulpture i video projekcije, kompariraju izvornik (fotografiju samog autora) i kopiju (naturalističnu skulpturu). Autor je svojim radom participirao u više medija: od klasične skulpture, do video i audio rada, te printanih listova, te se je time uklopio u sve češću praksu prevladavanja arbitrarnih granica kiparstva, situirajući rad u medijskom međuprostoru. U tom međuprostoru ponudio je svojevrsni work in progreess koji finalni rad rekreira kroz stupnjeve njegova postvarenja i osobnog učešća u procesu koji je idejni i realizacijski, podrazumijevajući autora kao ideatora skulpture i modela po kojem se ona izvodi. Naglašena autoironija viđenja sebe kao ovisnika o tehnologijama, daje djelu karakter autoportreta kao općeg mjesta generacijske identifikacije, gdje je osobno potisnuto u drugi plan, iza masovnog participiranja u kulturi komuniciranja u virtualnom svijetu koji je postao stvarnijim od stvarnosti zagubljene negdje između ekrana, trodimenzionalne projekcije sebe u skulpturu i printova koji uspoređuju ravnopravne stvarnosti žive i «otisnute» osobe.

TRI JEDNAKOVRIJEDNE NAGRADE

KRISTINA LEKO/DAVID SMITHSON

Kristina Leko predstavila je svoj znani projekt Spomenici koji nedostaju, izveden i prezentiran u Grazu 2007. godine. Riječ je o glavama i bistama zaslužnih pojedinaca imigrantskih zajednica u tom gradu, koje nisu izveli profesionalni umjetnici nego članovi tih istih zajednica koji se inače ne bave umjetnošću. Cilj je u konačnici postignut: kreativnost običnih ljudi u imigrantskoj zajednici iskazala se je rezultatima koji su odreda individualistični, neusporedivi po svojim stilsko-morfološkim osobinama, dirljivo osobni u pristupu koji ne mari za formalnu kiparsku poduku. Uspješnost projekta ostvarena je u dokazivanju činjenice do koje je autorici posebno stalo: da je kreativnost svojstvena svim ljudima, i da u njima prebiva bez obzira na formalno obrazovanje i profesionalnu orijentaciju.

DAMIR SOKIĆ

Radom Crni pravokutnih i crveni krug Damir Sokić izlaže svoju električnu stolicu kojoj pridaje dodatna značenja iz arhiva suprematizma, poistovjećujući naslon stolice i žičanu stegu za glavu sa suprematističkim geometrijskih formama. Simboli sprave za usmrćivanje i bespredmetne, dakle i

transhumane, apstrakcije koja opstoji izvan prostora ljudske sudbine, došli su u neočekivanu blizinu koja ih međusobno poništava ili, bolje reći, prekida komunikaciju na razini umjetnosti koju je prekrila konkretna ljudska sudbina. Unatoč sugestiji suprematističkih formi ipak u prvi plan izbija strahotnost predmeta za egzekuciju, a žičani krug koji je pod električnim naponom neodoljivo asocira svetačku aureolu. Sokićev rad posjeduje, paradoksalno, mir predmeta neobična izgleda, čak udobnosti koju pruža sjedalica, ali ga asocijacija smjerom predmeta smrti čini fatalnim u iščekivanju sjedača koji će na nju sjesti samo jednom.

IVO DEKOVIĆ

Akcijom potapanja devet televizijskih ekrana (cementnih odljeva) u more u Ražnju kod Šibenika na dubinu od 17 metara, Ivo Deković je htio dugotrajnim (desetgodišnjim) izlaganjem na morskome dnu, zabilježiti

rezultate djelovanja prirode na ono što bi trebao biti simbol visoke tehnologije. Snaga elektroničkih medija koji se manifestiraju kroz televizijski ekran, poništena je upotpunosti snagom elemenata koji su od predmeta tehnologije načinili nefunkcionalnu okaminu, dio svesravnjujuće prirode koja na duge staze poništava svaku ljudsku aktivnost. Izvlačeći mrtve cementne ekrane s morskog dna Deković je posvjedočio da je priroda preuzela predmet načinjen ljudskom rukom i pretvorila ga u spomenik vlastitoj moći. Bogate površinske teksture nastale dugotrajnom korozijom stvorile su, međutim, od unificiranih ekrana, raznolike predmete nesvodive pod jedan identični proizvod.

POSEBNO PRIZNANJE

KONAN OGNJEN SEDIĆ

Student ALU u Zagrebu Konan Ognjen Sedić dobitnik je posebnog priznanja za rad koji objedinjava tradiciju (izrada drvenog kajaka), ideju protočnosti (lijevak) i nestabilnosti sugeriranu načinom postave čamca na brdo

drvenog iverja. Dodatni element impostiran je kao opkop oko skulpture ispunjen vodom. Rukotvornost naglašena izdublivanjem trupca i paljenjem unutrašnje strane, daje radu dodatnu izvedbenu vrijednost rijetku u naraštaju sklonijem konceptualnoj, materijalizacijski skromnijoj oblikovnosti i multimedijjskim rješenjima. Sedićev rad, kroz uporabu materijala i ideju čamca u koji je uloženi izvedbeni trud i umješnost, priklonjen je tradiciji kiparskog oblikovanja i kao takav zanimljiv retro-iskorak od prevladavajućih kiparskim modela.

NAGRADA
A.I.C.A.

KRISTINA LEKO/DAVID SMITHSON

Missing Monuments, 2007.

Uključujući u rad ljude izvan umjetničkog sustava već zamalo jedno desetljeće, Kristina Leko ustrajno nastavlja s afirmacijom vjere u djelotvornost umjetničkog angažmana. Još jedan u nizu projekata participacijske prirode kojega je osmislila zajedno sa skulptorom Davidom Smithsonom, realiziran je od strane ljudi koji se nikada prije nisu imali prigodu okušati u ulozi umjetnika. Kristina Leko i David Smithson, ljude u projekt uvlače ne samo izazovom svladavanja vještine, nego i pokrećući njihov emotivni angažman, budući da se bave životopisima pojedinaca s kojima dijele zajedničku, imigrantsku sudbinu. Rezultat su, s obzirom na nepostojanje njihova ranijeg iskustva i prakse, portreti koji sasvim solidno funkcioniraju unutar parametara spomeničke plastike.

Spomenici koji nedostaju (Missing Monuments) koji su na neko vrijeme bili izloženi na frekventnom mjestu u Grazu predstavljaju hommage samozatajnim pojedincima (o čijim životima doznajemo iz rukom pisanih tekstova uz skulpture) koji su na različite načine doprinikli opstanku imigranata i humanizaciji njihova statusa. Širenje polja skulpture događa se ovdje u dva smjera – u smjeru demokratizacije skulptorske vještine (pod stručnim vodstvom kipara Davida Smithsona), te u beuysovskom smislu društvenog modeliranja (Soziale Plastic) - senzibiliziranjem javnosti na jedan mali, ali bitan segment skrivenih povijesti koje prolaze nezamijećene.

NAGRADA MEDITERANSKOG KIPARSKOG SIMPOZIJA
DUBROVA LABIN

IVAN FIJOLIĆ

Izvedba dionice "Bijele ceste" 2011. prema projektu "Školica, školica", 2009. Laureat 37. MKS-a na X. trijenalu hrvatskog kiparstva u Zagrebu, kipar je IVAN FIJOLIĆ iz Zagreba. MKS ga nagrađuje sudjelovanjem na 39. simpoziju, 2011. godine, za djelo Školica, školica, 2009./klesani granit 250 x 5 x 82 cm/. Njegova u suštini dječja

igra data je u tradicionalnoj formi položenog nadgrobnog spomenika, kao crni upis mramornim pločama u bjelinu podloge, sa numeracijom polja i Nebom u završnom luku. Benigna dječja igra svih podneblja pretvorila se u apsolutno subjektivan rad koji sublimira osobni obračun s autoritetima, institucijama, ikonama sustava. Egzaktan i hladan u izvedbi, rubnu je crtu između morbidnosti i poezije, stvarnosti i sjećanja markantno podvukao. Kipar će kao sudionik MKS-a 2011. godine predložiti Stručnom savjetu svoja idejna rješenja za realizaciju parkovne skulpture, urbane skulpture i dionice Bijele ceste od kojih će jedan projekt biti realiziran.

LIDA ROJE DEPOLO
SAMOSTALNA IZLOŽBA – DANIEL KOVAČ

Izlagačka djelatnost Daniela Kovača od samih je početaka usko vezana za Gliptoteku HAZU i njezinu najznačajniju manifestaciju - Trijenala hrvatskog kiparstva. Ako se samo osvrnemo na radove koje je Kovač ovdje izlagao, možemo rekonstruirati njegov stvaralački put i razvoj. Prvi je put kao student izlagao na 4. trijenalu (1991.), a već na sljedećem 5. trijenalu (1994.) nagrađen je jednom od triju jednakovrijednih nagrada. Potom mu je ocjenjivački sud IX. trijenala dodijelio najveće priznanje – Veliku nagradu trijenala. I evo nas sada na jubilarnom X. trijenalu u čijem sklopu Daniel Kovač ima samostalnu izložbu, a nagrađeni rad Hometown boys izložen je zajedno sa svim drugim radovima koji su osvojili Veliku nagradu kroz trideset godina postojanja manifestacije.

Kovač pripada srednjoj generaciji umjetnika koji su se pojavili na likovnoj sceni devedesetih godina dvadesetoga stoljeća. Multimedijalni je umjetnik čija su ishodišta čvrsto utemeljena u kiparstvu. I kad se izražava u mediju videa, performansa ili urbanih intervencija, elementi kiparskoga medija uvijek su prisutni u njegovu radu.

Važno je prepoznati potencijal umjetnika na početku njegove umjetničke karijere. Kovač se rado prisjeća svojega prvog izlaganja na Trijenalu (1994.) jer mu je to bio veliki poticaj u daljnjem radu. Izložio je studentski rad, reljef u drvu pod nazivom Kralj. Tih su mu godina drveni reljefi s metalnim aplikacijama bili preokupacija; sklapao ih je poput kolaža od drvenih i metalnih elemenata. Davao im je duhovita asocijativna imena, što otkriva Kovačev duh, potrebu za igrom, ironijom i humorom koja se zadržala sve do danas.

Zatim izlaže na V. trijenalu (1994.) skulpturu Voyager (sl. 1). Upravo je tom skulpturom započeo dojmljiv ciklus skulptura velikih dimenzija s kojima je stekao zavidnu reputaciju. Skulptura Voyager iskonstruirana je od drvenih i limenih ploha, a karakterizira je naglašena čistoća forme i preciznost izvedbe. Visoka 250 cm, visjela je na čeličnim sajlama u prostoru tik do poda te je na promatrača djelovala gotovo prijeteće. Uočljiva je autorova zaokupljenost formom i materijalom, dakle klasičnim kiparskim vrijednostima kojima prilazi na nekonvencionalan, suvremen način. Nagrađen je jednom od triju jednakovrijednih nagrada Trijenala, a ocjenjivački je sud u obrazloženju naveo Kovača kao „jednog od najintrigantnijih stvaralaca najmlađe generacije“. Voyager je i otkupljen za fundus Gliptoteke HAZU, što je još jedna potvrda i stimulacija, podrška mladom umjetniku.

Na VI. trijenalu (1997.) izlaže trilogiju koja se sastoji od triju samostalnih skulptura simboličkih naziva: Život, Rođenje i Smrt

(sl. 2). Dojmljiva i fascinantna trilogija koja se među ostalim izloščima na Trijenalu isticala ne samo svojim monumentalnim dimenzijama, već čistoćom forme i koncepcije. Skulpture su rađene principom konstrukcije po prethodno izrađenim nacrtima. Karakterizira ih neobična kombinacija materijala kao što su drvo, umjetna koža i metal, te vrhunska izvedba koja sugerira industrijsku proizvodnju. Neobičnom impostacijom visećih objekata, koji tek dodiruju galerijski pod na jednu ili više točaka, na neki način izazivaju, pa i problematiziraju, silu težu kao i kiparsku masu općenito. U tu skupinu visokoestetiziranih objekata spada i serija Samuraja rađenih po istim principima kao Voyager i Trilogija kojima je osvojio likovnu kritiku. Međutim, promjena u Kovačevim interesima uočljiva je već 2001. godine kad nastaju neokonceptualni radovi izrazito malih dimenzija. Problemi kiparske forme postaju manje važni, a sve ga više zaokuplja društvena situacija, sociološki okvir sredine u kojoj djeluje.

Za razliku od velikih monumentalnih skulptura, rad pod nazivom Frustracija (sl. 3) izrazito je malenih dimenzija, visok samo dvanaest centimetara. Kovač je komad ugljena obradio poput brušenog dijamanta, tj. načinio je dijamant od ugljena. Neokonceptualan rad nastao na principu inverzije, zamjene oblika i materijala dvaju po vrijednosnom sustavu oprečna simbola. I dijamant i ugljen imaju isto geološko podrijetlo, nastali su na isti način, ali za civilizaciju imaju oprečnu vrijednost i sudbinu. Precijenjeni dijamant simbol je uspješnosti i bogatstva, a ugljen završava u pećima kao bezvrijedan, jeftin materijal za grijanje. Isto podrijetlo, a tako različite sudbine autorova su parafraza na varljive vrijednosti civiliziranoga svijeta. Rad Frustracija zanimljiva koncepta pun je ironije i cinizma.

Svoje neokonceptualne radove proširuje i na područje performansa, naime u Gliptoteci je, neovisno o Trijenalu, izveo performans Cargo (sl. 4) na izložbi 007-Žena iz muške perspektive (2002.), gdje je posjetiteljice prenosio preko praga galerijskoga prostora i na ironičan način problematizirao muško-ženske odnose.

Kovač posjeduje rijetku potrebu, a i sposobnost, da pronalazi različite načine izražavanja kako bi se okušao u različitim likovno-idejnim pristupima i eksperimentima. Tako je u Galeriji Studentskoga centra realizirao atraktivnu prostornu instalaciju Alien 5 (2004.) (sl. 5), koju naziva „parazitska kapsula koja je kreirana od cijevi i žica koje su doslovno priključene na postojeću infrastrukturu u galeriji – vodovod, kanalizaciju,

1.
Voyager, 1994.,
drvo, metal,
pleksiglas,
250 x 120 x 120 cm

3.
Frustracija, 2001.,
ugljen,
10 x 7 x 7 cm

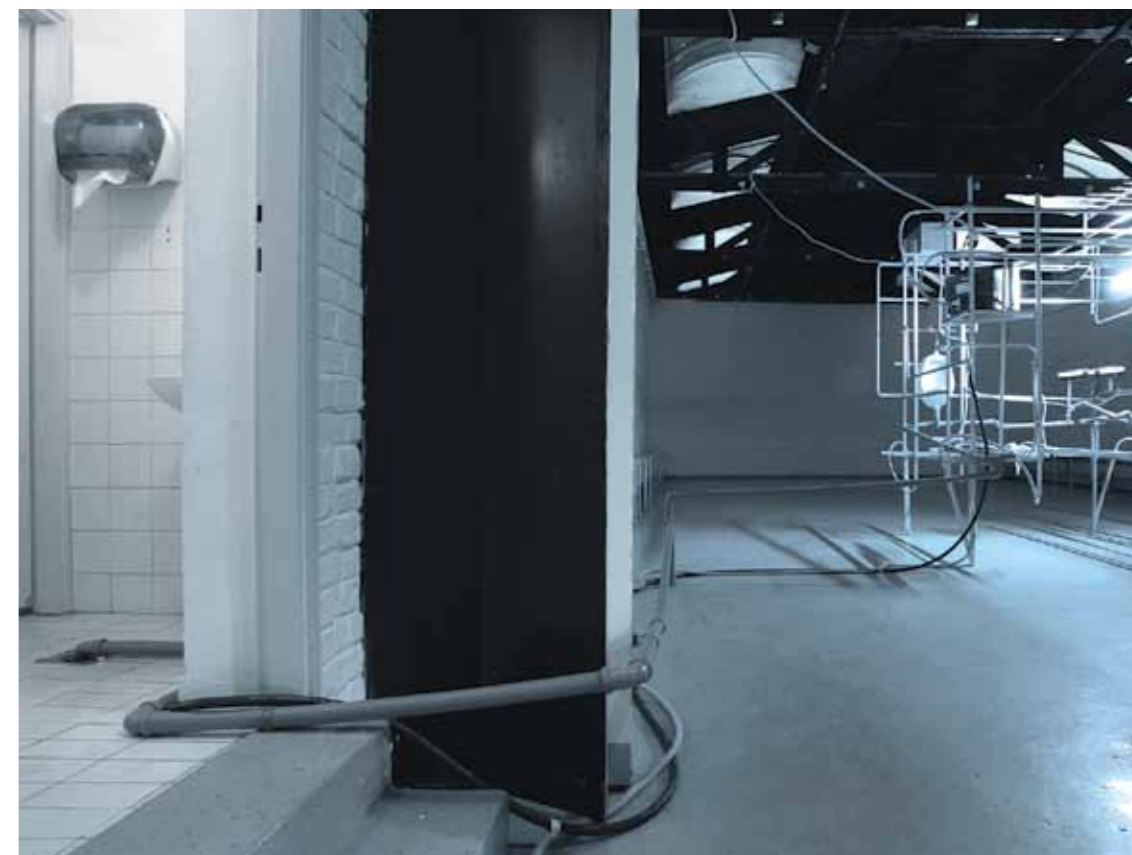

4.
Cargo, 2002.,
performans,
unošenje žena u
galeriju

2.
Rođenje, 1995.,
drvo, metal,
umjetna koža, cca
320 x 60 x 60 cm

5.
Alien, 2004.,
instalacija,
komb. teh.

struju, telefonski priključak...“¹ Iako Alien nije izlagan u Gliptoteci, moram ga navesti kao još jedan vid Kovačeva djelokruga interesa, propitivanja odnosa umjetničkoga djela i galerijskoga prostora, odnosno njihova ovisničkoga suodnosa. Zatim slijede radovi s videom, da bi 2006., na 9. trijenalu, izložio rad koji u sebi sadrži i ambijentalnu i video instalaciju. Hometown boys (sl. 6) na neki je način spoj iskustva iz njegovih ranijih kiparskih ostvarenja i neokonceptualnog, video rada s audio snimkom. Izložio je maketu svemirskoga broda u pleksiglasu velikih dimenzija koja je po svojem konstruktivno-oblikovnom obliku i visećem položaju bliska njegovim kiparsko-konstruktivističkim djelima. Rad je upotpunjen dvjema video projekcijama, prvi film skinut s NASA-ine internetske stranice prikazuje astronoute u letjelici, a drugi film prikazuje Kovača i njegove prijatelje koji oponašaju situaciju u letjelici. Zvuk prvoga filma montiran je na drugi i obratno. „To je svojevrсно mirenje s ograničenjima egzistencije, zapravo romantični, ali ljudski hommage vlastitoj mladosti i sredini, odnosno nerealiziranim željama, čežnjama i ostvarenjima.“² Ocjenjivački sud 9. trijenala za tako kompleksan i zreo rad dodijelio mu je Veliku nagradu trijenala. Kovača sve više zaokupljaju sociološke i političke teme, a tijekom 2007.–08. nastaje serija radova - maketa u prozirnornom pleksiglasu.

Na Izložbi nagrađenih studenata 5+ u Gliptoteci³ izložio je maketu Hrvatskoga sabora u pleksiglasu u koju je zatvorio žive hrčke i pustio ih da se množe. Prikazao je Sabor kao kućicu za hrčke, svoje drage prezentere, nazvavši djelo My precious (Moji najdraži). Duhovit, razigran, pomalo infantilan rad, dok sljedeće djelo u pleksiglasu Tajni život Zlarina Šibenskog (maketa shopping centra) (sl. 7) ima puno oporiju i snažniju poruku. Naime, za boravka u likovnoj koloniji na Zlarinu 2008.⁴ Daniel je, potaknut rajskim okruženjem otoka, izradio maketu shopping centra koji bi se prostirao ispod otoka Zlarina. Maketa u pleksiglasu ima devet podzemnih nivoa poput devet krugova Danteova pakla. Za investitora i izvođača radova potpisuje Grupu Inferno. Ispod idiličnog, rajskog ambijenta Zlarina autor kao prijetnju postavlja golemi shopping centar sa svim njegovim sadržajima, a nazivom Tajni život Zlarina Šibenskog podcrtava svoje crne slutnje o devastaciji i konzumerizmu.

INTERPOLACIJA

Kako sam već istaknula, zadnje desetljeće Kovačeva rada obilježeno je autorovim jačim angažmanom za društvena zbivanja, sociološki okvir sredine u kojoj djeluje. Odavno je napustio propitivanje čisto estetskih principa skulpture kao i njezine ambijentalizacije svjetlom i okolnim prostorom, a koncept samoga rada postaje mu sve važniji. Na samostalnoj izložbi u sklopu 10. trijenala izlaže objekt u drvu pod nazivom Interpolacija (sl. 8). Rad je nastao kao reakcija na sve jaču komercijalizaciju kulture. U zasebnoj izložbenoj dvorani postavio je drvenu policu za knjige u koju je inkorporirao kiosk za novine. Kiosk je mjesto gdje se prodaju maleni i jeftini proizvodi kratke uporabne vrijednosti, poput novina, cigareta, časopisa, jeftinih sredstava za osobnu higijenu, baterija. Kiosk - simbol jeftine potrošnje, simbol je i žute štampe koja je preplavila svu

tiskovinu. A biblioteka je intelektualni nukleus svake kulturne institucije ili doma. Mjesto mudrosti i znanja. Ta dva polarno različita punkta – biblioteku i kiosk Kovač spaja u jedno. Tako novinski kiosk postaje sastavni dio kućne biblioteke. Time je zapravo interpolirao šund u tijelo kulture, šund koji se poput virusa širi, da bi na kraju metastazirao i preplavio ga. Prvo je žutilo zavladao novinama i časopisima, pa se širi na jeftina, loša izdanja klasične literature, leksikone i bestsellere; širi se na prodaju CD-a s glazbom i filmovima. Znači, malo pomalo kiosci postaju centri kulture umjesto biblioteka, muzeja, koncertnih dvorana. Kiosk postaje mjesto gdje potrošač za malo novca može kupiti sve – od filma, glazbe, literature, kuharice, novina, jeftinih romana. Kiosk je simbol potrošačkog društva malih kulturnih potreba, instant kulture. Rad se referira na društvo potonulo u konzumerizam, na šund koji preplavljuje istinske vrijednosti.

Princip spajanja oprečnog ili bipolarnog (npr. kioska s bibliotekom) Kovač je već primijenio u djelu Gastić (Gastisch) 1 (sl. 9) iz 2003.⁵ Spojio je dva ready madea – knjige i automobilsku gumu, i inkorporirao ih u objekt iskonstruiran od grubih drvenih dasaka. Djelo je odlična parodija našega gastarbajtera koji ide u svijet naoružan znanjem (knjige) i šepavim kotačem, jer drugi nedostaje. Iako ga ironizira, Kovač je na njegovoj strani i odmila ga naziva Gastitch (Gastić). I po svojim skulpturalnim svojstvima ovo je djelo analogno s pet godina poslije nastalom Interpolacijom, odnosno oba djela karakterizira dobar suodnos vizualnog i idejnog. U Interpolaciji autor ne kolažira gotove ready made iz svakodnevnog života (kao u Gastischu), već uzima prepoznatljivu formu ready madea, zadržava mu značenje, ali mijenja materijal i postavlja ga u nov suodnos s drugim objektom iz stvarnoga života. Kovač stvara osobnu reinterpretaciju svijeta u kojoj bježi od patetike i pretencioznosti. Ne voli svojem radu pridavati preveliku važnost, već su mu draži suptilni humor i ironija. Kovač je u Interpolaciji postigao idealnu ravnotežu sadržaja i forme. U početku se bavio isključivo formom i njezinim zakonitostima, da bi poslije u njegovim neokonceptualnim radovima prevladao sadržaj. A sada je uspio izvanredno izbalansirati vizualno i idejno, obje su komponente ravnopravno zastupljene. Djelo posjeduje monumentalnost i skulpturalnost, odličnu, preciznu izvedbu, te jasan i snažan koncept. Rad ima poruku, trpku i ironičnu u isto vrijeme, poruku o sveopćoj banalizaciji kulture.

¹ Klaudio Štefančić: Daniel Kovač, Fraktura, Zaprešić, 2004., str. 116

² Željko Marcijuš: Daniel Kovač, 2006. Hometown boys, Studio „Josip Račić“, 24.2.–17.3.2006.

³ Izložba organizirana povodom 100. obljetnice Akademije likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu, listopad–studen 2007. Gliptoteka HAZU.

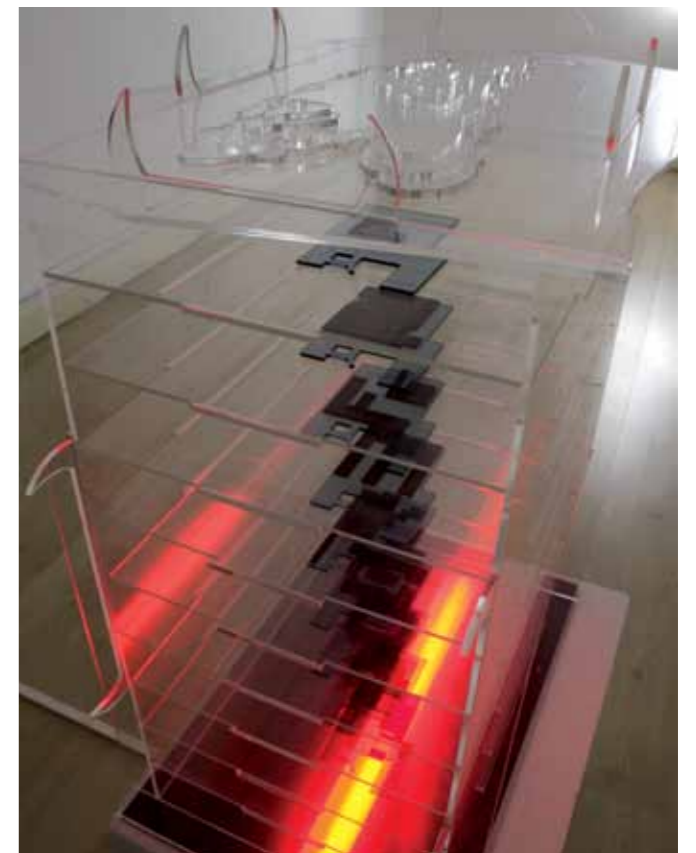
⁴ Na izložbi Otočka karta u Klovićevim dvorima (lipanj–srpanj 2008.) predstavljeni su radovi 14 suvremenih umjetnika koji su radno boravili na otoku Zlarinu 2008.

⁵ Gastisch 1 izložen na izložbi Logan s Vehicles u Galeriji Galženica, Velika Gorica 2003.

6.
ISS (International
Space Station),
2006., pleksiglas,
metal, cca 255 x
310 x 75 cm

7.
Tajni život Zlarina
Šibenskog),
2008., instalacija,
komb. teh.,
dimenzije
promjenjive

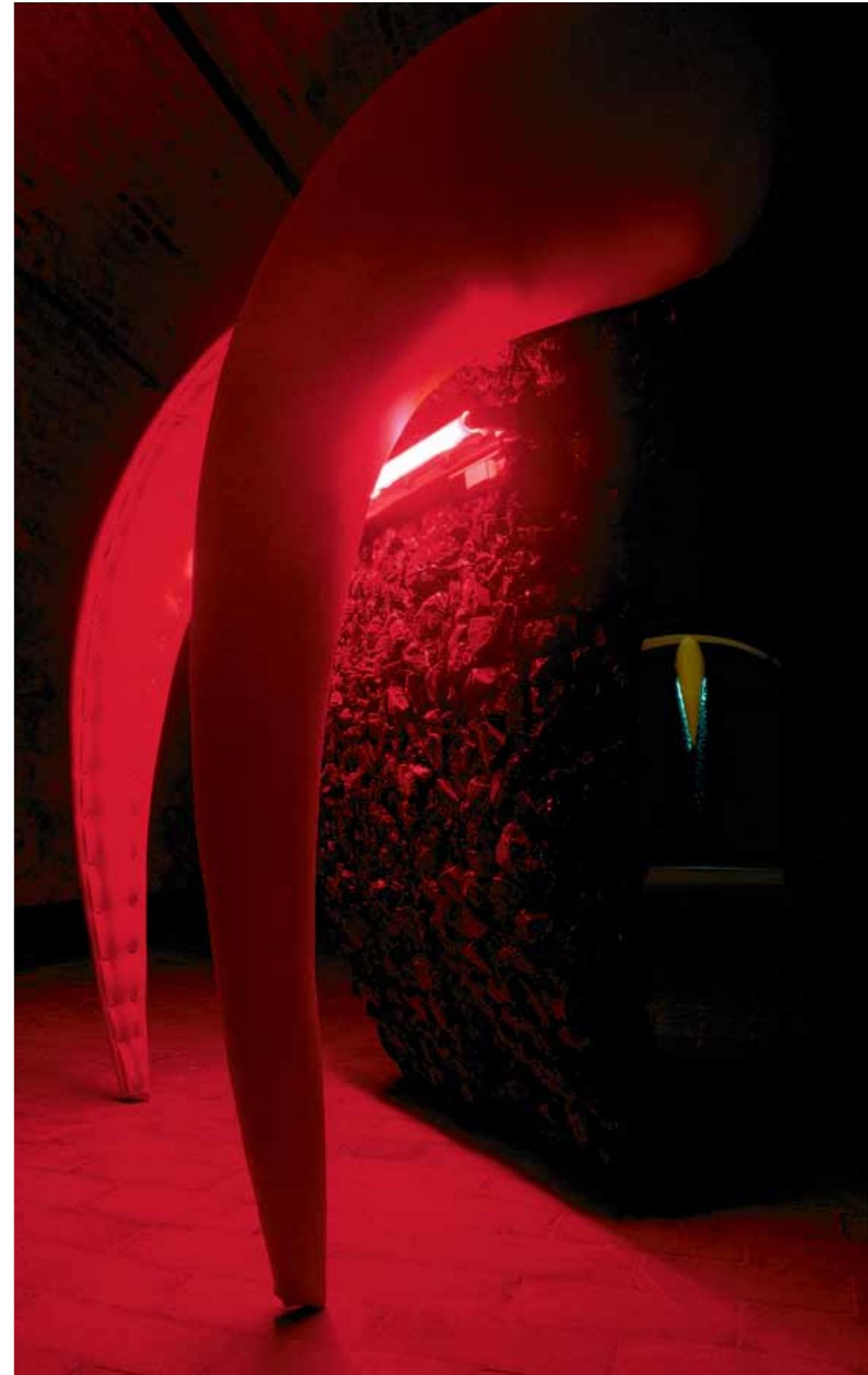
8.
Interpolacija,
2009., drvo,
metal, rasvjeta,
dimenzije
promjenjive

9.
Gastitsch, 2003.,
drvo, guma, knjige,
pleksiglas,
400 x 80 x 90 cm

Shit happens,
2005., kikiriki,
pleksiglas,
dimenzije
promjenjive

Tranzicija, 2000.,
ugljen, karton,
drvo, fluo,
220 x 110 x 120 cm

Rođen 1966. god. u Subotici. Diplomirao na Nastavničkom odsjeku Akademije likovnih umjetnosti (ALU) u Zagrebu 1996. god. Od 1996. do 2003. god. voditelj Galerije VN u Zagrebu, a 2003. započinje s radom na Nastavničkom odsjeku ALU u Zagrebu. God. 2008. izabran u nastavno zvanje docenta. Živi i radi u Zagrebu, Republike Austrije 17.

NAGRADE

- Rektorova nagrada Sveučilišta u Zagrebu
- Nagrada 5. trijenala hrvatskoga kiparstva, Gliptoteka HAZU, Zagreb
- Nagrada Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu
- Velika nagrada 9. trijenala hrvatskoga kiparstva, Gliptoteka HAZU, Zagreb

SAMOSTALNE IZLOŽBE

- 1991.** - Galerija M. Kraljević, Zagreb (s N. Radić i V. Žanić)
- 1992.** - Galerija »Romanička kuća«, Poreč (s M. Nemeth)
 - Klub Gjuror2, Zagreb
 - Club Arabesca, Zagreb
- 1993.** - Studio galerije Forum, Zagreb
- 1994.** - Klub Gjuror2, Zagreb
- 1995.** - Galerija Forum, Zagreb
 - Moderna vremena, knjižara, Zagreb
- 1996.** - Galerija umjetnina, Muzejski prostor, Split
 - Moderna galerija, stubište, Rijeka
 - Galerija CEKAO, Zagreb (s N. Radić)
- 1997.** - Galerija Matice hrvatske, Zagreb
- 2000.** - Klovićevi dvori, Zagreb
- 2001.** - Galerija umjetnina, Split
- 2003.** - Galerija Galženica, Velika Gorica
 - Galerija Močvara, Zagreb
 - Karantena, Lazareti - Clubture, Dubrovnik
- 2004.** - Galerija SC, Zagreb
- 2005.** - Galerija »Zlati ajngel«, Varaždin
- 2006.** - Galerija »Josip Račić«, Zagreb
- 2008.** - Multimedijalni centar grada Rovinja

SKUPNE IZLOŽBE (izbor)

- 1991.** - IV. trijenale hrvatskoga kiparstva, Zagreb
- 1992.** - MGC Gradec, Rat u Hrvatskoj, Zagreb
 - XXIII. Salon mladih, Zagreb
 - Galerija VN, Studenti ALU, Zagreb
- 1993.** - ULUPUH, Dan planeta Zemlje, Zagreb
 - Tacheles, VeZagreBerlin - Mlada hrvatska umjetnost, Berlin, Njemačka
 - Zagreb u Kopenhagenu - Nova hrvatska umjetnost, Kopenhagen, Danska
- 1994.** - Stara tiskara (Cvjetni trg), Dan planeta Zemlje, Zagreb
 - V. trijenale hrvatskoga kiparstva, Zagreb
 - Galerija Arteria, Zagreb (s M. Birtić, N. Radić, P. Dabcem)
- 1995.** - Tunel pod Gričem, Dan planeta Zemlje, Zagreb
 - Biennale mladih Mediterana, Rijeka
 - Arteria in Sartirana, Sartirana, Italija
 - Cvjetni trg - Oktogon, Dan planeta Zemlje, Zagreb
 - Biennale mladih Mediterana, Torino, Italija
 - VI. trijenale hrvatskoga kiparstva, Zagreb
 - Klub arhitekata, Dan planeta Zemlje, Zagreb
 - Kabelfactory, Helsinki, Finska
 - International Triennale of Sculpture, Osaka, Japan
 - Galerie Kulturmodell, Passau, Njemačka (s N. Radić i V. Košiom)
 - The International Biennale of Cairo, Egipat
 - Contemporary Hungarian Gallery, Dunajska Streda, Slovačka
 - "A Sign of the Times - Exhibition of Contemporary Art", ICI, Prag, Češka
 - »Fahnen für Frieden«, Haidmühle, Njemačka
 - Novi početak, SC klub Savska, Zagreb
- 2001.** - 26. salon mladih, Zagreb
 - Zagrebački salon, Zagreb
- 2002.** - "007 - Žena iz muške perspektive", Gliptoteka HAZU, Zagreb
- 2004.** - Galerija Močvara, Clubture, Zagreb
- 2005.** - 40 godina Galerije SC, SC, Zagreb
- 2006.** - IX. trijenale hrvatskoga kiparstva, Zagreb
- 2007.** - 42. zagrebački salon, Zagreb
 - Festival prvih, Galerija VN, Zagreb
- 2008.** - Otočka karta - Zlarin, Klovićevi dvori, Zagreb
 - MAXart fest, Garaža Kvatrić, Zagreb

IMPRESSUM

X.trijenale hrvatskoga kiparstva
20.listopada – 20.prosinac 2009.

nakladnik:

Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
 Gliptoteka

za nakladnika:

akademik Slavko Cvetnić, glavni tajnik

urednica:

Ariana Kralj, upraviteljica

tajnica X.trijenala hrvatskoga kiparstva:

Lida Roje Depolo, muzejska savjetnica

uvodno slovo:

Ariana Kralj

tekst predsjednika Ocjenjivačkog suda
X.trijenala:

prof. dr. Vinko Srhoj

predgovor samostalne izložbe Daniel
Kovač:

Lida Roje Depolo

obrazloženje nagrada:

Vinko Srhoj
 Radmila Iva Janković
 Gorka Ostojić Cvajner

kataloški i biografski podaci izlagača:

Lida Roje Depolo
 Magdalena Mihalinec

prostorna koncepcija i likovni postav:

Oleg Hržić

projekcija radova I.-IX.trijenale :

Studio Rašić

administrativna tajnica X.trijenala:

Magdalena Mihalinec, muzejska
 dokumentaristica

tajnica Gliptoteke HAZU:

Milena Rumiha Kanižaj, viši muzejski
 tehničar

fotografije:

Goran Vranić

arhiv umjetnika:

prof. Ante Rašić
 Fedor Vučemilović
 Boris Cvjetanović
 Jasenko Rasol
 Damir Fabijanić / Nina Ivančić
 Nika Radić
 Ana Opalić
 Danilo Balaban
 Robert Stošić
 Darko Bavoljak

idejno rješenje i oblikovanje plakata:

akademik Boris Bučan

oblikovanje kataloga, pozivnica i grafička
priprema:

Studio Hendrih

lektor:

Žarko Anić Antić

suradnici u realizaciji Trijenala:

Bruno Vlatković, Centar Kaptol
 Ivana Iličić, Centar Kaptol

odnosi s javnošću i organizacija svečanog
otvorenja:

Krešimira Koščec, Prorsus komunikacije

tehnička realizacija izložbe:

Tehnička služba Gliptoteke HAZU

tisak:

Kerschhoffset

naklada:

1000 komada
 ISBN 978-953-154-899-1

financijska potpora:

Ministarstvo kulture Republike Hrvatske
 Gradski ured za obrazovanje, kulturu i
 šport Grada Zagreba

generalni sponzor:

Centar Kaptol
 Croatia osiguranje

zahvaljujemo na posudbi djela:

prof. Petru Barišiću
 akademkinji Nives Kavurić Kurtović
 Eli Lesiak
 prof. Anti Rašiću
 obitelji Ružić
 Goranki Vrus Murtić
 Zbirci suvremene umjetnosti Filip Trade
 Galeriji umjetnina Split
 Modernoj galeriji, Zagreb
 Muzeju moderne i suvremene umjetnosti,
 Rijeka

zahvala:

HSM informatika
 Skaner studio

GENERALNI SPONZORI

C E N T A R
KAPITOL

CROATIA
OSIGURANJE®

utemeljeno 1884.

